

CREDIINȚA APOSTOLICĂ

“Să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” — Iuda 3

Vol. I. Nr. 3

Los Angeles, California, Noiembrie, 1906

Abonament gratuit

Cincizecimea Bibliei

Revărsări Penticostale De Îndurare Continuă Să Cadă.

Veștile s-au răspândit pretutindeni că orașul Los Angeles este cercetat de „vâjâitul unui vânt puternic venit din cer.” Răspunsul, la cum și de ce un vâjâit de vânt puternic venit din cer, se găsește tocmai în opusul acelor condiții despre care, de obicei, se crede că sunt necesare pentru o mare trezire spirituală. Nu se folosesc nici un fel de instrumente muzicale, nu este nevoie de nici unul. Nu sunt formații de cor – doar cete de îngerii sunt auzite de unii în duhul și este vorba de o cântare cerească inspirată de Duhul Sfânt. Nu se fac colecte. Nu se lipesc afișe care să anunțe că au loc adunările. Nici o biserică sau organizație nu este în spatele acestei manifestări. Toți ce care sunt în legătură cu Dumnezeu își dau seama repede venind la adunări că Duhul Sfânt este conducătorul. Un frate a declarat cum, chiar înainte ca trenul cu care a călătorit să fi intrat în oraș, el a simțit puterea trezirii spirituale.

Călători care au venit de departe se îndreaptă în drumul lor spre sediul de pe Strada Azusa. Întrebând care este drumul către Misiunea Credința Apostolică, poate că la rândul lor sunt și ei întrebați astfel: „O, vreți să spuneți Sfinții Scuturați,” sau „Adică este vorba despre Biserica de Culoare?” În vecinătatea unui magazin de pietre funerare, a unor grajduri și a unui depozit de cherestea (o vecinătate favorabilă fiindcă nimeni nu se plânge de adunările care se țin toată noaptea) găsești o clădire veche, văruiată, cu două etaje. Cu greu te-ai aștepta la cercetări cerești acolo, numai dacă nu îți amintești de staulul din Betleem.

Însă aici, găsești o puternică trezire penticostală care continuă de la ora zece dimineața până la miezul nopții. Da, Cincizecimea a sosit în sute de inimi și multe case sunt constituite într-un dulce paradis aici jos. Ne aducem aminte cu ani în urmă, când un strălucit tânăr misionar murea în Bombay, India, care în ultimele sale ceasuri din viață, inconștient din cauza febrei, cotinua să strige: „Vine Cincizecimea! Vine Cincizecimea!” Părea atunci că o Cincizecime profetică a sosit în India și îi mulțumim lui Dumnezeu că și în multe alte locuri.

Un proeminent credincios metodist din Los Angeles, care nu face parte din tagma bisericăscă, zice: „Scenele care se petrec aici constituie acel lucru pentru care bisericile din Los Angeles se roagă de ani de zile. Sunt metodist de douăzeci și cinci de ani. Am fost conducător al grupului de rugăciune al Bisericii Metodiste Nr.1. Și noi ne-am rugat ca Cincizecimea să poată să vină în orașul Los Angeles. Noi am dorit să începă în Biserica Metodistă Nr.1, dar Dumnezeu nu a început acolo. Îl binecuvântează pe Dumnezeu că nu a început în nici o altă biserică din oraș, ci într-un hambar, astfel încât noi toți să putem să venim și să luăm parte la Cincizecime. Dacă ar fi început într-o biserică selectă, sărmanii oameni de culoare și cei de origine spaniolă nu ar fi avut parte de Cincizecime, dar lăudat să fie Dumnezeu că a început aici, în hambar. Dumnezeu Cel Atotputernic zice că El va turna Duhul Lui peste orice făptură. Iată, tocmai acest lucru se petrece aici. Eu vreau să atenționez pe fiecare metodist din Los Angeles să-și țină mâinile de o parte și să nu se atingă de lucrarea aceasta. Și pe oriunde vor merge să spună oamenilor că Cincizecimea a sosit în Los Angeles.”

Imediat cum se anunță că altarul de rugăciune este deschis pentru cei care caută îndurare, sfințire, botezul în Duhul Sfânt și vindecarea trupului, oamenii se ridică și năvălesc la altarul de rugăciune. Nu se adresează nici un îndemn. Oare ce propovăduire este aceasta, care îi aduce în față la altar? Ce anume îi aduce la altar? Doar simpla proclamare a Cuvântului lui Dumnezeu. Este atâta putere în predicarea Cuvântului în Duhul Sfânt, încât oamenii sunt scuturați stând pe locurile lor în bănci. Venind la altarul de rugăciune, mulți oameni se prosternă, prăbușindu-se sub puterea lui Dumnezeu și adeseori îi vezi vorbind în limbi. Uneori, puterea vine peste ei și sunt conduși de Duhul Sfânt în timpul mărturiei sau a propovăduirii și primesc experiențe consemnate în Biblie.

Adunările în care sunt aduse mărturiile și care preced predicarea continuă adeseori timp de două sau mai multe ore, iar oamenii așteaptă în picioare ca să mărturisească tot timpul. Cei care au primit botezul în Duhul Sfânt mărturisesc că au avut mai întâi o dovadă clară a sfințirii. Sute de oameni mărturisesc că au primit dovada din Biblie a vorbirii într-o limbă nouă, pe care ei nu au știut-o niciodată înainte. Unii au primit „darul limbilor” sau „felurite limbi” și tălmăcirea.

Manifestările nu sunt strigătele, bătutul din palme sau săriturile care sunt atât de des văzute în adunările de tabără. Este o scuturare așa cum se întâmplă să aibă quakerii la început și pe care metodiștii îi numeau „oameni de nimic.” Scuturăturile se produc când persoana se află sub puterea Duhului Sfânt și atunci vezi mâinile ridicate și auzi vorbirea în limbi. În timp ce o persoană cântă o cântare învățată din cer și având o față care strălucește, lacrimile se preling pe fețele altora. Mulți primesc Duhul prin punerea mâinilor, așa cum au primit și cei din Efes prin intermediul lui Pavel.

Copii între opt și doisprezece ani se ridică în picioare pe băncile altarului de rugăciune și mărturisesc botezul în Duhul Sfânt vorbind în alte limbi. În adunările copiilor și copilașii merg pe genunchi și îl caută pe Domnul.

Este de remarcat cât de libere se simt toate naționalitățile. Dacă un mexican sau german nu pot să vorbească limba engleză, respectivul se ridică în picioare și vorbește în propria lui limbă și se simte acasă pentru că Duhul Sfânt tălmăcește prin intermediul fețelor, iar oamenii spun „Amin!” Nici o unealtă pe care Dumnezeu poate să o folosească nu este refuzată doar din cauza culorii pielii, a felului de îmbrăcăminte sau a lipsei de educație. Iată de ce Dumnezeu a zidit astfel lucrarea.

În adunările cu mărturisiri, se aduc vești de la adunările casei de rugăciune unde poate un număr de persoane au fost botezate în Duhul Sfânt, au fost mântuite sau au fost sfințite, iar cei care stăruiau acasă mărturisesc ce a făcut Dumnezeu pentru ei.

Cântatul este caracterizat de libertate. Cântarea „Mângâietorul a venit” se cântă în fiecare zi, la fel se cântă „Lumina Soarelui Ceresc” și „Sub Sânge.” Adeseori, cineva se ridică și cântă o cântare cunoscută, însă într-o limbă nouă.

Cei care caută vindecare sunt de obicei luați și duși sus la etaj, unde se fac rugăciuni pentru ei într-o cameră de rugăciune și unde multe persoane au fost vindecate. Tot la etaj mai este și o încăpere mai mare care e folosită pentru studiul Bibliei. Un frate face descrierea acesteia într-un mod adecvat, astfel: „La etaj este o încăpere lungă, mobilată cu scaune și trei scânduri din lemn roșu de sequoia californian, așezate cap la cap pe niște scaune fără spătar. Aceasta este odăița penticostală de sus, unde sufletele sfințite caută plinătatea penticostală și de unde ies vorbind în limbi noi.”

Cel mai dulce dintre toate lucrurile este armonia plină de dragoste. În fiecare biserică în care aceasta a ajuns este ca o parte a unei familii. Descrierea aceasta este făcută spre folosul multor prieteni care ne scriu și care ar dori să fie prezenți. Astfel, multe scrisori sunt primite la biroul Credinței Apostolice, care este în aceeași clădire cu misiunea. Nu putem decât să plângem în timp ce lecturăm aceste scrisori și ne rugăm pentru cei care caută.

Domnul mântuiește bețivi cărora le îndepărtează definitiv pofta pentru băutură și tutun.

Primum înștiințări din Denver că patruzeci de suflete au primit Cincizecimea și că vorbesc în limbi.

Un tânăr care a fost scăpat de obiceiul de a consuma morfină, nu mai are dorință după așa ceva și a renunțat la toate ustensilele sale.

Patru slujitori din Texas, fratele și sora Oyler, fratele și sora Quinton, au sosit recent în Los Angeles. Dumnezeu i-a folosit în Whittier.

Fratele Tom Qualls din Fresno zice: „Am venit 485 de kilometri la această adunare și simt cerul în sufletul meu. Mi se pare că primesc niște firimituri care cad de la masa Tatălui. Aici, simt prezența lui Dumnezeu.”

„Benzile desenate din ziare au constituit prima mea introducere în această adunare,” a zis un frate, „și mi-am spus că aceasta este ceea pentru care mă rugasem ani la rând. Conducătorii bisericii noastre m-au prevent că era ceva de la diavolul, dar eu am venit și am atins cerul în sufletul meu.“

Înainte ca focul să izbucnească în Los Angeles, un frate a avut o vedenie cu niște focuri care țâșneau și care după aceea se adunau și pătrundeau serios într-un zid solid de flăcări. Un predicator încerca să-l stingă cu un sac din cânepă ud, dar era evident că nu avea nici un rost să se lupte cu zidul solid de flăcări. Dumnezeu nostru mășăluiește. Aleluia! Omul cu sacul de cânepă ud este și el aici, dar eforturile sale nu au făcut decât să atragă atenția asupra focului.

Orbul care a fost mântuit și care și-a căpătat vederea a fost mântuit pentru că a auzit pe câțiva care s-au rugat în limbi într-o adunare dintr-o căsuță. Omul era păcătos, un om foarte păgân și care a fost condamnat din cauza limbilor. Laudă lui Dumnezeu pentru minunatele Sale lucrări făcute pentru copiii oamenilor.

Sora Lemon din Whittier, care era în suferință de optsprezece ani și care nu a putut să primească ajutor din partea medicilor, și care la vremea aceea fusese imobilizată timp de paisprezece ani, a fost vindecată în chip miraculos de Domnul prin punerea mâinilor și prin rugăciune înălțată cu credință. Sora vine acum la adunări. Cei care se opun lucrării nu pot să tăgăduiască această remarcabilă minune care a fost înfăptuită prin Numele puternic al lui Isus.

Mama Griffith, care fusese supraveghetoare a unei case de ajutor, și-a primit Cincizecimea. Ea a mărturisit: „Mi s-a părut că, atunci când am fost mântuită, am intrat în ocean, iar când am fost sfințită, mi s-a părut că oceanul a pătruns în mine și când am fost botezată în Duhul Sfânt, mi s-a părut că am primit colacul de salvare și am început să plutesc pe oceanul mântuirii. Isus trăiește în mine, iar eu, la fel, trăiesc și ființa mea este în El. Îi aduc mulțumiri lui Dumnezeu pentru mântuire, pentru sfințire, pentru botezul în Duhul Sfânt și pentru mărturie.“

Sora Bridget Welch a fost botezată cu multă putere în Duhul Sfânt și lucrează pentru Domnul, atât pentru suflete, cât și slujind cu mâinile ei pentru alții. Ea mărturisește: „Eram o morfinomană și timp de douăzeci de ani intram și apoi eram eliberată din închisori. Dumnezeu, care este Atotputernic, mi-a vindecat trupul și mi-a dat putere divină. El m-a vindecat de cancer al nasului și nu a lăsat nici o urmă. Nu mai am timp, nici pentru o clipă, să merg la farmacie. Domnul m-a scos dintr-o groaznică groapă și mi-a așezat picioarele pe o stâncă solidă, stabilindu-mi umblările și punând o cântare nouă în gura mea. El m-a sfințit și m-a botezat în Duhul Sfânt, dându-mi darul vorbirii în limbi.“

O soră care a fost deosebit de înfometată după Cincizecime s-a rugat pentru ca Domnul să o scape de tot ceea ce este lumesc și să o îmbrace mai mult în Cristos Însuși. La scurt timp după aceea, când casa ei era în flăcări, sora a ieșit din casă, a îngenuncheat în mijlocul buruienilor și s-a rugat astfel: „Doamne, Tu ai spus că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu. Dă-mi mai mult din Dumnezeu.“ Și El a răspuns la rugăciunea ei și i-a dat un puternic botez în Duhul Sfânt și cu foc, iar acum sora strălucește pentru Dumnezeu.

CINCIZECIME ÎN DENVER.

Nr. 1934 Est, Bulevardul 18, Denver, Colorado.

Ceea ce am primit în acea memorabilă seară de duminică în Los Angeles nu m-a părăsit nici o clipă și în mod deosebit aseară la adunare, Duhul Sfânt a preamărit simpla Evanghelie a Domnului nostru printr-o demonstrație de putere, până când douăzeci și cinci de persoane au dat năvală la altarul de rugăciune primind experiențe categorice ale neprihănirii, sfințirii, botezului în Duhul Sfânt și vindecării. Un scump bărbat în vârstă, care, din pricina spatelui său, nu a putut nici să se îndrepte, nici să se aplece fără dureri severe, a fost vindecat într-o clipă, s-a ridicat și le-a arătat oamenilor cum iubitul Domn l-a vindecat. Bărbatul stătea drept ca un tânăr, s-a aplecat și a atins dușumeaua cu mâinile lui, fără nici un pic de durere. Apoi, a îngenuncheat și a spus: „Doresc botezul în Duhul Sfânt,” și a lui Dumnezeu să fie lauda, bărbatul în vârstă a primit Duhul Sfânt și a fost o mare bucurie.

Dragă frate Seymour, cu siguranță că Dumnezeu m-a trimis aici. Acești oameni scumpi și înfomețați, când au aflat că am venit de la adunările din Los Angeles, m-au primit cu brațele deschise. Mi-au acordat toată seara, iar în timpul adunării, m-au îmbrățișat și bucuria noastră în Domnul nu a cunoscut nici o limită. Un frate scump din Los Angeles m-a luat de mână și m-a ținut ca și când aș fi fost un copil. Acesta este doar începutul unei lucrări de aici, așa cum am știut-o noi în Los Angeles. Oamenii aceștia se roagă ca Dumnezeu să trimită pe cineva ca să-i învețe și să le dea lumină și înțelepciune, acum ei cred că Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lor, iar de aici este și marea lor bucurie. Eu simt nevoia rugăciunilor voastre. Eu nu am văzut niciodată în călătoriile mele un popor atât de înfometat după adevăr.

Dragă frate G.F. Fink, fratele responsabil, a venit în Los Angeles pe Strada Azusa ca să cunoască și să aibă o înțelegere mai bună a botezului în Duhul Sfânt. Aseară, în timp ce vorbeam oamenilor, el s-a ridicat și m-a cuprins în brațe plângând și strigând: „Te iubesc, te iubesc, fratele meu. Cu siguranță că Dumnezeu te-a trimis la noi.“ Oamenii prezenți au plâns de bucurie și au înălțat strigăte de laudă pentru Dumnezeu. Oamenii de aici au fost înflăcărați de Duhul Sfânt prin fratele Johnson și cele două surori care au trecut pe aici și este minunat felul în care Duhul Sfânt i-a călăuzit. Nu știi cum se roagă ei pentru tine și adunările din Los Angeles, chiar în mijlocul propriilor lor lupte. Transmite dragostea mea în Isus tuturor sfinților - T. Hezmalhalch.

BIRUINȚĂ ÎN OAKLAND.

Fratele Harmon Clifford, tânărul care a fost mântuit, sfințit și botezat în Duhul Sfânt, toate aceste petrecându-se în decurs de o oră și jumătate la Misiunea Strada Azusa, și care, de asemenea, a fost vindecat de tuberculoză, crește în putere, iar Dumnezeu l-a înzestrat cu multe daruri. Fratele ne scrie din Oakland, unde Domnul l-a trimis:

„Cât de mult Îl laud pe Dumnezeu pentru că m-a trimis în Oakland, împreună cu fratele Rosa. Niciodată nu am fost atât de fericit în viața mea, așa cum am fost săptămâna trecută. Aveam impresia că am să zbor și că am să plec în Cer în orice moment, dar, de bună seamă, Dumnezeu încă are o lucrare pentru mine. Lăudat să fie Numele Lui Scump. A fost o oarecare tulburare cu privire la dovada din Biblie la botezul în Duhul Sfânt, dar imediat ce lucrurile s-au îndreptat, Dumnezeu a început să lucreze și de atunci lucrează neîncetat. O, slavă lui Dumnezeu! Mulți sunt mântuiți, sfințiți și vindecați. Șase au primit Cincizecimea și au vorbit într-o bună limbă clară până în seara zilei de joi. Oamenii erau peste tot în clădirea misiunii. Ei au fost deosebit de liniștiți și L-au lăsat pe Duhul Sfânt să aibă dreptul pe cale, iar uneori, înainte ca predicarea să se încheie, oamenii vin la altarul de rugăciune. Sunt multe suflete înfometate în acest oraș.“

Nr. 336, Strada 9, Oakland, California.

VEDENIE ȘI MESAJ.

O soră care a fost vindecată și botezată în Duhul Sfânt a relatat următoarea vedenie: „În urmă cu două zile puterea lui Dumnezeu a venit peste mine și El a zis: *Orice vei cere, crezând în Numele Meu, vei primi.* Eu am zis: *Dă-mi înțelepciune să vorbesc oamenilor.* Imediat mă aflu într-un hol mare în care erau mese peste tot, iar Domnul era ospătarul și eu am văzut zâmbetul frumos al Feței Lui. Domnul mi-a vorbit și a zis: *I-am chemat pe prietenii mei și ei nu au venit, de aceea du-te și cere oricui pe care îi găsești să vină la nuntă.* Uitându-mă prin preajmă ca să văd ceva frumos, decorul s-a schimbat, iar eu eram într-un spital și am văzut sărmanele ființe care erau pe moarte arătând ca niște schelete. Eu am crezut că în cazul meu chemarea era pentru spital și am telefonat să aflu când erau orele de vizită, dar Domnul mi-a descoperit că era vorba despre toți cei care sunt bolnavi în sufletele lor.“

O CORECTURĂ.

În ultimul nostru număr, a fost o profeție prin sora Mary Galmond despre un cutremur care vine în Los Angeles. Ea a declarat că Domnul nu i-a arătat timpul, doar că NU se va întâmpla într-o duminică. Cuvântul „NU“ a fost omis din greșeală.

CASA LUI DE OSPĂȚ.

„El m-a dus în casa Lui de ospăț, iar stindardul Său, care era peste mine, era dragoste.“ Un frate spune că Domnul i-a dat o vedenie a casei de ospăț. El a trecut pe sub portaluri mari. Fiecare portal avea un nume trecut pe el. Primul era dragoste, apoi era bucurie, apoi pace, iar printre altele fratele a văzut „Independență.“ El a întrebat ce înseamnău toate acelea. Răspunsul a fost: „Nu este minunat să fii liber?“ lubiți sfinți, acesta este unul dintre cele mai dulci portaluri din casa de ospăț. Această legătură a dragostei mă face să fiu liber în chip desăvârșit.

ZGOMOT NEOBIȘNUIT.

A fost un zgomot neobișnuit în orașul Whittier, rugăciunile celor care sunt împovărați pentru cei pierduți, sunetul laudelor lui Dumnezeu și vorbirea în limbi noi. În urmă cu câteva zile, patru muncitori au fost arestați în timp ce se rugau în căsuța care a fost oferită gratis sau închiriată pentru a fi utilizată de cei patru muncitori. Următoarea scrisoare a fost primită în Strada Azusa.

„Frate Seymour în Domnul Isus: Suntem acuzați de utilizarea unei limbi vijelioase, de zgomot neobișnuit sau cu alte cuvinte de faptul de a-L lăuda pe Dumnezeu și de vorbirea în limbi. Aceasta s-a întâmplat în căsuță în dimineața aceasta. Acuzații sunt sora May Mayo, sora Jacobson, fratele și sora McLain. Procesul are loc la ora patru după-amiază. Noi rămânem fermi, văzând slava lui Dumnezeu. Credem că judecătorul este și el convins. Duminică seara, nouă suflete au fost la altarul de rugăciune. Sufletele sunt mântuite și sfințite. Puterea se revarsă peste cei prezenți în public. Oamenii sunt zdrobiți.“

Când a ajuns vestea în Strada Azusa, cincisprezece lucrători s-au raliat pentru a merge în locul celor patru, iar de atunci adunările continuă acolo cu biruință și putere.

Grupul care a fost arestat se bucură în Domnul pentru că li s-a îngăduit să treacă prin proces. Judecătorul le-a dat șansa să aleagă a părăsi orașul sau de a merge la închisoare. După ce au întrebat pe Domnul cu privire la aceasta, iar El a spus: „Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta.“ Ca urmare, surorile s-au supus, dar fratele McLain a preferat să rămână câteva zile la închisoare și să lucreze în brigada celor înlănțuiți. Când judecătorul a pronunțat sentința, sora Mayo și-a ridicat mâinile spre cer și s-a rugat pentru el și pentru Whittier.

CINCIZECIME ÎN INDIA.

Din India vine vestea că botezul în Duhul Sfânt și darul vorbirii în limbi e primit acolo de băștinași care, în mod simplu, sunt învățați despre Dumnezeu. Alianța India spune: „Unele dintre darurile despre care cu greu s-a auzit în biserică de-a lungul secolelor, sunt acum date de Duhul Sfânt mădularelor modeste și needucate ale trupului lui Cristos, iar comunitățile sunt mișcate și transformate de harul minunat al lui Dumnezeu. Vindecarea, darul vorbirii în limbi, vedenii, visuri, deosebirea duhurilor, puterea de a profeti și de a înălța rugăciuni ale credinței, toate au câte un loc în actuala trezire spirituală.“ Aleluia! Dumnezeu trimite Cincizecimea în India. El nu este părtinitor.

MISIUNEA DIN VERNON.

Fratele și sora F. E. Hill conduc acum o misiune în districtul Vernon care este cuprins între Strada 43 și Strada 44, la numărul 4307 de pe Bulevardul Central. De când au primit Cincizecimea, ei găzduiesc în fiecare seară adunări în casa lor împreună cu cei care stăruie. Fratele și sora le-au spus oamenilor că Dumnezeu le-a descoperit să înceapă o adunare în partea aceea și în aproximativ cinci minute chiria pentru sală a fost achitată în avans. Fratele Hill a renunțat la afacerea lui, iar acum el își dedică tot timpul lucrării Evangheliei. Biserica Nazarineană a interzis vorbirea în limbi sau mărturiile pe linia botezului în Duhul Sfânt a vieților sfințite, astfel că familia, împreună cu alții, au plecat de acolo, însă cu Biblia și cu Duhul Sfânt, iar Dumnezeu le dăruiește suflete. Există loc pentru lucrători plini de Duhul peste tot.

RĂSPÂNDIND EVANGHELIA DEPLINĂ.

Un număr de lucrători plini de Duhul Sfânt au plecat recent. Fratele Adolph Rosa și fratele Harmon Clifford s-au dus în Oakland și Dumnezeu îi folosește acolo. Apoi, un grup de șapte au plecat în nord pentru Oakland, Salem și Seattle. Ei erau: sora Florence Crawford, fratele și sora G. W. Evans, fratele și sora Thomas Junk, sora Ophelia Wiley și sora Lulu Miller. Fratele Post s-a dus în Santa Barbara, fratele T. Hezmalhalch în Denver, sora Potter și Violet Price în Fresno, fratele F. W. Williams în Alabama, un frate spaniol, Brigido Perez, în San Diego. Sora Elsie Robinson în Onawa, Michigan. Fratele Seymour este chemat pentru o scurtă perioadă de timp în Oakland, dar se așteaptă să revină în curând la sediul din Los Angeles. Noi dorim să păstrăm legătura cu slujitorii din misiune și împreună să ne unim în rugăciune unii pentru alții și pentru lucrarea din diverse ogoare.

BOTEZAT ÎNTR-O FURGONETĂ.

Fratele G. Zigler, care are o furgonetă pentru fructe, conducând spre Los Angeles dimineața devreme, spune: „Mă aflu în furgoneta mea venind spre piață și laudându-L pe Dumnezeu, când Domnul m-a acoperit cu puterea Sa și am început să cânt un cântec scump pe care nu l-am cântat niciodată înainte. Eram la drum la ora trei dimineața. Dintr-o dată am început să vorbesc într-o limbă nouă și a fost cea mai minunată binecuvântare pe am primit-o vreodată. Ceea ce El a făcut pentru mine, El va face pentru fiecare.“

Până în prezent, adunările continuă fără întrerupere de aproape șase luni în Strada Azusa, ziua și noaptea. Cât vor mai continua? Ne așteptăm ca acestea să țină până la venirea lui Isus, prin harul lui Dumnezeu.

Religia lui Isus Cristos nu este mai populară acum, decât a fost atunci când Isus era pe pământ. Mulți oameni resping adevărul și nu îl vor accepta. Cuvântul nu spune doar că semnele îi vor însoți pe cei care cred, dar mai spune și că: „Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Cristos Isus vor fi prigoniți.“ Și acest fapt se împlinește.

Pagina 2

CREDINȚA APOSTOLICĂ

Stada Azusa nr. 312

Publicată de

MIȘCAREA CREDINȚA APOSTOLICĂ

din Los Angeles.

Abonament gratuit.

Mișcarea Credința Apostolică Pacific militează pentru reinstaurarea credinței care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna – vremea religiei vechi, a adunărilor de tabără, trezirii spirituale, slujirii pe stradă și în închisori, precum și unitatea creștină peste tot.

Noi nu ne luptăm cu oameni sau biserici, dar căutăm să înlocuim formele moarte și mărturisirile de credință sau fanatismul sălbatic cu traiul creștin practic. „Dragoste, Credință, Unitate!“ este lozinca noastră, iar „Biruință prin Sângele Ispășitor!“ este strigătul nostru de luptă.

Învățătura despre pocăință – Marcu 1:14,15.

Întristarea după voia lui Dumnezeu față de păcate, exemple – Mat. 9:13; 2 Cor. 7:9,11; F.Ap. 3:19;17:20,31.

Mărturisirea păcatelor – Luca 15:21 și Luca 18:13.

Părăsirea căilor păcătoase – Luca 15:21 și Luca 18:13

Restituirea – Ezchiel 33:15; Luca 19:8

Credința în Isus Cristos.

Sângele lui Isus nu va șterge niciodată vreun păcat între om și om, păcat pe care ei pot să-l îndrepte; dar dacă noi nu avem cum să îndreptăm relele, atunci Sângele lui Isus le acoperă prin har. (Matei 5:23,24)

Prima lucrare – Mântuirea este actul liber consimțit al harului lui Dumnezeu prin care noi primim iertarea păcatelor. F.Ap.10:42,43; Romani 3:25.

A doua lucrare – Sfințirea este a doua lucrare a harului și ultima lucrare a harului. Sfințirea este actul liber consimțit al harului lui Dumnezeu prin care El ne face sfinți. Ioan 17:15,17 spune: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” 1 Tes. 4:3; 5:23; Evrei 13:12; Evrei 2:11; Evrei 12:14.

Sfințirea e curățirea prin care ești făcut sfânt. Ucenicii au fost sfințiți înainte de Ziua Cincizecimii. Printr-un studiu atent al Scripturii veți constata că așa este și în prezent. „Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.” (Ioan 15:3; 13:10); „Luați Duh Sfânt!” (Ioan 20:21,22). Voi știți că ei ar fi putut să nu primească Duhul Sfânt dacă nu ar fi fost curați. Isus a curățit și a scos toată îndoiala din Biserica Sa, înainte că El să se fi întors înapoi în slavă.

Prea mulți au confundat harul Sfințirii cu îmbrăcarea cu Putere sau Botezul Duhului Sfânt. Alții au luat „ungerea care rămâne în voi” drept Botez și nu au reușit să ajungă la slava și puterea adevăratei Cincizecimi.

Botezul în Duhul Sfânt este un dar de putere peste o viață sfințită; așa că, atunci când Îl primim, avem aceeași dovadă ca și cea primită de ucenici în Ziua Cincizecimii (F.Ap.2:3,4) prin vorbirea în limbi noi. De asemenea, vedeți F.Ap.10:45,46; 19:6; 1 Cor.14:21. „ – Habacuc 1:5.

Vindecarea – Noi trebuie să credem că Dumnezeu e în stare să vindece. – Exodul 15:26 „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Iacov 5:14; Psalmul 103:3; 2 Împărați 20:5; Matei 8:16,17; Marcu 16:16,17,18. „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu oricărei făpturi. Este ceva de mirat din partea Mea?” – Ieremia 32:27.

Dumnezeu îi iubește pe cei cu inima curată, a căror voie Îi este predată Lui, pe cei cu vasul inimii gol, care cred în El și care Îl primesc pe El. Dumnezeu își va avea calea Sa în inima ta, dacă Îl vei lăsa.

Sora Florence Crawford spune că ea avusese o vedenie a unui frumos buchet de flori, toate înmugurite, iar Domnul i-a spus sorei: „Mișcarea aceasta tocmai a înmugurit.”

Sora J.W. Hutchins ne scrie din Chattanooga, Tennessee, că ei s-au oprit acolo într-o adunare. Oamenii sunt înfometați după adevăr. Grupul lor se află în drum spre Africa.

Tălmăcirea unui mesaj în limbi: „O, Isus este un Dumnezeu atât de minunat. El Însuși ni se va descoperi în multe feluri minunate. Cu siguranță, Isus este cu noi. O, pe El Îl laudăm.” Fratele care a fost vindecat de astm, de care suferise de douăzeci de ani, a primit Cincizecimea. El se bucură de vindecarea deplină a sufletului și trupului.

Sorei Jennie Jacobson, o soră suedeză, care se aflase în țara aceasta doar de două luni, i s-a dat darul limbii engleze și înțelegerea cuvintelor. De asemenea, ea a primit o vorbire și într-o altă limbă.

Voi care sunteți botezați în Duhul Sfânt trebuie să muriți zi de zi, pentru ca Cristos să poată să locuiască în voi. Dacă începem să ne dăm aere, atunci Dumnezeu ne va ține de o parte, dar dacă Îi dăm Lui toată slava, El ne va folosi pentru a răspândi această lumină.

Binecuvântați sunt cei care au inima curată. Noi nu obținem această curăție până când nu suntem dornici să Îl lăsăm pe Dumnezeu să-și extindă deplin Cuvântul în felul Lui. Noi suntem lutul din mâinile Olarului. Noi trebuie să îndepărtăm propria noastră voință, pentru a-L primi pe El. Atât timp cât noi încă avem ceva de spus: „Nu-mi place un lucru, nu-mi place alt lucru,“ nu putem să primim Duhul Sfânt.

Aflăm că unii sunt superstițioși în privința căutării Duhului Sfânt. Lor le e teamă că vor primi puterea diavolului în locul puterii lui Dumnezeu, dar bărbații și femeile care umblă în lumină pot repede să vadă și să înțeleagă că această putere este de la Dumnezeu. Este ușor pentru Domnul să le arate că, „aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel.“ Noi trăim în zilele din urmă când El Își revarsă Duhul Său peste orice făptură.

RĂURI DE APĂ VIE.

În capitolul al patrulea din Ioan, sunt redate cuvintele: „Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!", tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie."“ Lăudat să fie Dumnezeu pentru apa vie care curge fără plată, întrucât vine de la Dumnezeu pentru fiecare inimă înfometată și însetată. Isus a zis astfel: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.“ După aceea noi suntem în stare să mergem în puternicul Nume al lui Isus până la marginile pământului și să udăm locurile sterpe, pusturile, și locurile izolate, până când aceste inimi arse, triste și singure ajung să se bucure în Dumnezeu mântuirii lor. Noi vrem aceste râuri astăzi. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte!

În Isus Cristos avem iertarea păcatelor și sfințirea duhului, sufletului și trupului nostru, iar pe lângă aceasta primim darul Duhului Sfânt, dar pe care Isus l-a făgăduit ucenicilor Lui, fiind făgăduința Tatălui. Toate acestea le avem prin ispășire. Aleluia!

Profetul a zis că Isus a purtat necazurile și suferințele noastre. El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Astfel, noi avem parte de vindecare, sănătate, mântuire, bucurie, viață – toate în Isus. Slavă lui Dumnezeu!

Astăzi există multe fântâni, dar ele sunt seci. Astăzi sunt multe suflete înfometate care sunt golițe. Dar să venim la Isus, să credem Cuvântul Său și vom găsi fântâni ale mântuirii, fiind în stare să scoatem apă fântâna mântuirii, pentru că fântâna aceea este Isus.

La vremea aceasta, Isus era ostenit din cauza unei călătorii lungi și El s-a așezat la o fântână din Samaria, iar o femeie a venit acolo ca să scoată apă. Isus i-a cerut apă să bea. Femeia a răspuns: „Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samaritană? - Iudeii, în adevăr, n-au legături cu samaritenii. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!", tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie."“

O, cât de dulce a fost să-L vezi pe Isus, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, acea imensă jertfă pe care Dumnezeu a dat-o pentru o lume pierdută, aflată pe moarte și zăcând în întuneric, șezând la fântână și vorbind cu femeia. Atât de blând, atât de smerit și atât de înțelegător, încât a determinat-o să vorbească în continuare cu El, până când Isus i-a descoperit secretul și i-a dezvăluit propria ei viață. După aceea, ea a rămas străpunsă în inimă, și-a mărturisit păcatele și a primit iertare, curățire de întinarea trupului și de infidelitate conjugală, fiind spălată de pata și vina păcatului și fiind făcută un copil al lui Dumnezeu, iar peste toate acestea, a primit fântâna mântuirii în inima ei. A fost atât de plăcut, atâta bucurie și atât bine. Inima ei a fost atât de plină cu dragoste, încât ea a simțit că putea să o împărtășească într-o întregă lume pierdută. De aceea, ea a alergat cu fântâna mântuirii și a lăsat vechiul ulcior pentru apă la fântână. Cât de adevărat e azi, când primim botezul Duhului Sfânt, avem ceva de spus, iar ceea ce spunem este că sângele lui Isus Cristos face curățirea de toate păcatele. Botezul Duhului Sfânt ne dă putere să mărturisim despre un Mântuitor viu, care a înviat din morți. Sentimentele noastre sunt în Isus Cristos, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. O, cât de mult mă închin Lui astăzi! O, cât de mult îl laud pe El pentru sângele care spală toate păcatele!

Făgăduințele lui Isus sunt adevărate și sigure. Femeia samaritană i-a spus lui Isus, după ce El i-a descoperit secretul: „Doamne, l-a zis femeia, "văd că ești proroc."“ Da, Isus era proroc. El era Marele Proroc despre care Moise a spus că Domnul avea să-L ridice. El este astăzi, aici. Vom fi noi învățați de acest Proroc? Îl vom auzi? Să-L primim în toată plinătatea Lui.

Isus a spus: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl “ Acești ucenici, cărora El le vorbea, fuseseră mântuiți, sfințiți și unși cu Duhul Sfânt, inimile lor se deschiseseră ca să înțeleagă Scripturile, și totuși, Isus le-a poruncit: „Să nu vă depărtați de Ierusalim, ci să așteptați acolo până când veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.“ „Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“ Așa că aceeași poruncă ajunge și la noi. Noi aflăm că ei s-au supus poruncii și că toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt în Ziua Cincizecimii, când Petru a stătut în picioare, zicând: „Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel.“ Scumpul meu iubiți, noi propovăduim aceeași predică. „Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise! Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci... Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.“ Ceea ce înseamnă că până acum și de acum încolo până la venirea lui Isus.

Astăzi, sunt mulți oameni precum această femeie. Ei sunt controlați de părinți. Mântuirea noastră însă, nu este în vreun părinte sau instrument uman. Este trist a vedea oameni atât de orbi, închinându-se mai mult creației și nu Creatorului. Ascultați la cele spuse de femeie: „Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.“ În zilele noastre sunt mulți care se închină în munți, în biserici mari, în clădiri cu structură din piatră. Dar Isus ne învață că mântuirea nu este în aceste structuri din piatră – nici în munți, ci în Dumnezeu. Iar Dumnezeu este Duh. Isus i-a răspuns femeii: „Femeie“, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.“ Azi, atât de multă lume este controlată de oameni. Mântuirea lor nu ajunge mai departe de hotarul mărturisirii de credință făcute de oameni, dar lăudat fie Dumnezeu pentru libertatea în Duhul. Sunt adâncimi, înălțimi și lărgimi la care putem să ajungem prin puterea binecuvântatului Duh. „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.“

Evreii erau liderii religioși ai acelor vremuri, iar oamenii nu aveau mai multă lumină în privința mântuirii decât le ofereau evreii. Evreii constituiau poporul ales al lui Dumnezeu pentru evanghelizarea lumii. El le-a încredințat misiunea de a da tuturor popoarelor adevărata cunoștință a lui Dumnezeu, dar evreii s-au limitat la tradițiile și la învățăturile oamenilor, și astfel au ajuns orbi și să trăiască în întuneric. Isus a venit ca Lumină a lumii, iar El este chiar acea Lumină: „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Cristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.“ Să cinstim dar pe Duhul, pentru că Isus L-a trimis ca să ne învețe și să ne călăuzească în tot adevărul.

Mai presus de orice, să cinstim sângele lui Isus Cristos în fiecare moment al vieții noastre, iar dulceața va fi în sufletele noastre. Vom fi în stare să vorbim despre această mântuire de obște oricui ne întâlnește. Dumnezeu va îngădui ca ungera Lui să se odihnească peste noi atunci când le vorbim despre acest scump adevăr. Acest adevăr îi aparține lui Dumnezeu. Nu avem dreptul să taxăm pe nimeni pentru adevăr, întrucât Dumnezeu ni l-a încredințat nouă ca să-l spunem. Fără plată ați primit, fără plată să dați. Așa că, Evanghelia trebuie predicată fără plată, iar Dumnezeu o va binecuvânta și o va răspândi El însuși, iar noi experimentăm ceea ce El face. Am aflat că Dumnezeu este credincios făgăduinței Sale întotdeauna. Noi L-am încercat și L-am dovedit. Așa că făgăduințele Lui sunt sigure.

W.J. Seymour

SUSURUL BLÂND AL MÂNGÂIETORULUI.

Domnul mi-a dat acest pasaj, care ardea în sufletul meu timp de câteva luni: „Se pârguiesc roadele în smochin, și viile înflorite își răspândesc mirosul. Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!“ (Cântarea Cântărilor 2:13). Mereu am parte să fiu atât de binecuvântat ori de câte ori Domnul mi-l va da. În cele din urmă L-am întrebat pe Domnul ce însemnau aceste cuvinte? Și imediat în mintea mea au venit următoarele gânduri: „Și-anume că, în Biblie, smochinul reprezintă evreii, iar viile îi reprezintă pe cei care sunt mlădițe ale Viei, Isus. Evreii încep a se strânge în Ierusalim și încep să arate că au prins viață. Iar viile înflorite răspândesc un miros plăcut ceea ce înseamnă că mireasa se pregătește, arătând prin aceasta că venirea lui Isus este aproape. Viile sunt încărcate cu roadă și încep să răspândească un miros plăcut, însemnând coacerea pentru venirea Lui.“

Altă dată, îmi tot veneau în gând cuvintele: „Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu.“ (Isaia 43:1). Cuvintele au venit cu atâta dulceață și putere încât, în cele din urmă, am întrebat: „Doamne care este numele meu?“ Iar Domnul a spus: „Plăcerea mea este în ea. (în evreiește *Hephzibah*)“ (Isaia 62:4).

Apoi, din nou, Domnul mi-a dat următorul verset: „Capul tău este cum e Carmelul, și părul capului tău este ca purpura împărătească: până și un împărat ar fi înlănțuit de pletele tale!“ (Cântarea Cântărilor 7:5). Eu L-am

Întrebat pe Domnul ce atribute însemnau aceste cuvinte. Imediat am primit răspunsul: „Capul tău este cum e Carmelul, adică este roșu în Sângele Lui; iar părul capului tău este ca purpura împărătească, înseamnă că tu aparții familiei împărătești. Împăratul este înlănțuit de plețele tale, aceasta înseamnă că El este în micile celule din creierul capului meu, precum și în inimă.“

Într-o seară am intrat într-un restaurant ca să iau masa de seară. Stând la masă și tocmai când începusem să mănc, cineva m-a atins pe umăr. Am privit de jur împrejur, dar nu am văzut pe nimeni, așa că m-am întors la loc și am început să mănc din nou. Atunci, am auzit cuvintele: „Nu ai mulțumit pentru mâncare și nici nu ai cerut ca El să o binecuvânteze.“

Mary P. Perkins.

VENIT DIN ALASKA.

Fratele H.M. Turney, un evanghelist care era în Alaska atunci când a auzit de revărsarea Duhului lui Dumnezeu în California, s-a îndreptat imediat spre Los Angeles și a primit botezul Duhului Sfânt și darul vorbirii în limbi. Cu vreo cinci minute înainte să primească Duhul Sfânt, în timp ce era pe genunchi la altar, el i-a șoptit fratelui Oyler că diavolul îl ispita zicându-i că vorbirea în limbi nu era pentru el. Fratele Oyler i-a răspuns: „Diavolul este mincinos de la început.“ Și imediat Duhul Sfânt s-a revărsat peste fratele nostru, iar el a vorbit în limbi. De atunci, el spune că Domnul l-a trezit noaptea vorbind și cântând în limbi, așa cum Domnul a făcut cu mulți alții.

Un frate din Redlands, în vârstă de șaptezeci și nouă de ani, a venit pentru vindecare divină. Fratele era surd și folosea pâlnii auditive. Domnul i-a deschis imediat urechile. Apoi, el s-a ridicat să plece, iar un frate l-a întrebat: „Unde vă sunt ochelarii?“ El a privit de jur împrejur și plin de uimire a zis: „Dar ce ce? Pentru că eu pot să văd la fel de bine ca întotdeauna.“ Fratele avusese vederea slăbită. Domnul l-a vindecat și de reumatism tot atunci. „Și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.“

Părintele L.C. Ebey din Hermon, California, a renunțat la medicamentele pe care le lua de treizeci de ani și a crezut că Dumnezeu îl vindecă, iar Domnul s-a atins de trupul lui. Dumnealui se află în al optezecilea an al vieții și își caută cu sinceritate Cincizecimea. Mărturia lui este: „Eu sunt credincios și sunt bucuros că trăiesc în El. Mie nu îmi este frică de fanaticism. Am trecut prin câteva lucruri, eu cred și aștept adevărata restaurare a credinței apostolice, astfel încât slujitorii lui Dumnezeu să poată să meargă și să-și pună mâinile peste bolnavi și ei se vor vindeca. Mișcarea aceasta este la început, ca un copil. Dacă vă veți păstra inimile curate și deschise, Dumnezeu vă va da vechea putere apostolică. Aceasta depinde dacă ne păstrăm curați de capcanele care ne înconjură.“

PRIMIREA DUHULUI SFÂNT.

Dumnezeu le-a spus copiilor Lui să fie martori, iar cea mai convingătoare dintre dovezi este mărturia cunoștinței personale. În strădania de a-i ajuta pe cei care ne trimit scrisori prin care se interesează la biroul Credinței Apostolice, întrebând cum s-ar putea să primească Duhul Sfânt, autorul va prezenta o mică parte a experienței lui personale privind obținerea acestui mărgăritar de mare preț, botezul în Duhul Sfânt.

Am venit la adunările de pe Strada Azusa cândva prin luna aprilie, auzind că unii oameni vorbeau în limbi, așa cum s-a întâmplat în Ziua Cincizecimii. Deși am încercat să predic Cincizecimea timp de cinci ani, vorbirea în limbi era atât de străină de mine, ca și când nu ar fi fost menționată niciodată în Cuvântul lui Dumnezeu. La început adunarea părea să fie un lucru monoton pentru mine, opinia mea fiind mai mult în nota manifestării unei demonstrații prea mari a firii și a zgomotului. Fiind îndoctinat în cea de-a doua binecuvântare că aceea era botezul în Duhul Sfânt, am etichetat învățătura ca fiind eretică, fără să mai particip la adunări o vreme.

Între timp, Cincizecimea s-a statornicit și mulți au început să vorbească în limbi. Atunci am început să merg cu regularitate. De fapt, nu aveam cum să stau de o parte. Inima mea începea să fie sfâșiată și în curând aveam să merg de la o persoană la altă persoană, rugându-le să mă ierte pentru cuvintele dure și critică. Dumnezeu a înmuiat într-atât inima mea, încât îmi venea să strig la locul de muncă sau când eram în tramvai. O, cum a început scumpul nostru Domn să mă învețe că ceea ce de ce aveam nevoie era Duhul Lui iubitor și blând și că a avea putere cu Dumnezeu însemna umilință profundă în confruntările cu semenii noștri.

Atunci am început să merg la altarul de rugăciune și să caut cu sinceritate ca Domnul să meargă pe cale alături cu mine. În curând, puterea lui Dumnezeu a început să lucreze cu mine. Duhul Sfânt mi-a arătat că eu trebuie să fiu lutul din mâinile Olarului, un vas fără conținut înaintea Domnului. Am lăsat de o parte toate învățăturile, toate ideile preconceptuate și toate cunoștințele și am devenit gol pe dinăuntru în mod absolut. Atunci, Duhul Sfânt s-a statornicit în mine, iar eu am putut să simt puterea cum trece prin mine întocmai ca și furnicăturile curentului electric. Duhul m-a învățat că nu trebuie să mă împotrivesc puterii, ci să îi acord prioritate și să devin moale ca o bucată de stofă. Când am procedat așa, am căzut sub putere, iar Dumnezeu a început lucrarea de modelare cu mine și m-a învățat ce înseamnă a fi cu adevărat predat Lui. De cinci ori am zăcut sub putere înainte ca Cincizecimea să vină într-adevăr peste mine. De fiecare dată când ieșeam de sub putere, mă simțeam atât de dulce și curat, ca și când aș fi fost trecut printr-o mașină de spălat.

Atunci am ajuns la locul în care am fost supus complet întregii voințe a lui Dumnezeu. Eram în căutare de aproape cinci săptămâni, iar într-o dimineață de sâmbătă m-am trezit și mi-am întins brațele spre cer rugându-L pe Dumnezeu să mă umple cu Duhul Sfânt. Brațele au început să-mi tremure și în curând tremuram atât de violent, fiind mișcat de o mare putere, încât părea că o conductă mare era fixată peste gâtul meu, iar aparent capul meu nu mai era. Atunci am fost umplut cu Duhul Sfânt. Cuvintele nu pot să descrie puterea pe care am simțit-o. Cea mai apropiată descriere care putea să fie dată era aceea a acțiunii unei pompe aflată sub o enormă presiune, prin care eram umplut cu ulei. Puteam să simt umplerea în degetele de la picioare și în toate părțile trupului meu care mi se părea că se umflă, până când am crezut că avea să explodeze. Nu știu cât timp a continuat această stare, dar mi se părea că a fost vorba de mult timp. Presiunea a dispărut după aceea, iar sufletul meu părea că părăsește trupul și că pluște în aerul de deasupra. Trupul mi se părea greu și metalic precum fierul. Fără îndoială, acesta a fost botezul în moartea lui Cristos.

Atunci a fost timpul să mă ridic și să merg la muncă, așa că m-am sculat fără să vorbesc în limbi. Cred că aș fi vorbit atunci în limbi, dacă aș fi rămas în brațele Domnului timp mai îndelungat. Cam la vreo treizeci de ore după aceea, în timp ce mă aflam pe scaun în adunarea din Strada Azusa, am simțit cum gâtul și limba încep să miște, fără nici un efort din partea mea. În curând aveam să mă bâlbâi, iar după aceea a apărut o limbă distinctă pe care cu greu am putut să o stăpânesc. Am vorbit și am râs cu bucurie până târziu în noapte. Lăudat să fie Numele Lui pentru o astfel de experiență minunată de putere, dragoste și bucurie.

G.A. Cook.

Dumnezeu soluționează problema misionară, trimițând misionari cu limbi noi în linia credinței apostolice, fără pungă sau ceuri de călătorie, iar Domnul merge înaintea lor pregătindu-le calea.

O, cât de scumpe sunt Cuvintele Sale. „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.“ Astfel, Isus va reveni în curând, iar El vrea să fim cu El, noi Mireasa Lui să veghem și să așteptăm îmbrăcați în hainele neprihănirii, gata să intrăm la Ospățul Nunții. Slavă Dumnezeului nostru. Osana Numelui Său omnipotent, pentru că El a înviat în inimile noastre. O, este atât de dulce să trăiești această viață a Duhului Sfânt.

Mulți membri ai bisericii își plătesc propriul lor drum către iad. Aceștia sunt predicatori plătiți să propovăduiască împotriva botezului cu Duhul Sfânt. Ei sunt otrăviți împotriva adevărului și lucrul acesta le condamnă sufletele. Oamenii au nevoie de botezul în Duhul Sfânt pentru că să poată să-L cunoască pe Dumnezeu. „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor.“ Dacă nu avem Duhul în inimile noastre, cum putem să știm despre lucrurile profunde ale Lui Dumnezeu? Nu putem să fim martorii Lui în toate locurile de pe pământ până când nu vorbim în limbi noi. Duhul Sfânt ne dă putere să ne punem mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși, ne dă putere să vorbim în limbi noi și să scoatem draci. lubiților, avem nevoie de botezul în Duhul Sfânt.

CREDINȚA APOSTOLICĂ

MISIONARI CU LIMBI NOI PENTRU AFRICA.

Dragii noștri, fratele și sora Mead, care au petrecut douzeci de ani în slujirea misionară din Africa, au primit Cincizecimea lor în Los Angeles, iar după cum Domnul călăuzește și deschide drumul, ei vor fi din nou în drum spre continentul negru având condiție divină pentru lucrarea misionară.

Mărturia fratelui Mead privind Cincizecimea.

Suntem întrebați de mulți frați scumpi cu privire la Cincizecimea noastră. E ceva frumos, simplu și care aduce mângâiere deplină. Am mers la adunări când am auzit prima dată despre manifestările Duhului, vorbirea în limbi, vindecarea trupului, etc. Nu am fost surprins, pentru că ne-am rugat și așteptam ceva de felul acesta ca să ridice poporul lui Dumnezeu la realitatea Cuvântului lui Dumnezeu și la adevărul lui Dumnezeu Emanuel. Când căutam umblarea mai apropiată cu Dumnezeu în Africa, părea că Duhul se pogora peste noi, descoperind astfel pe Isus într-un mod atât de real pentru sufletele noastre. Parcă aveam o povară pe inimă, în scriere și în conversații, nu puteam să afirm decât că Isus este real.

În prima seară la adunări, inima mea tânjea după botez. Am mers în față că să se facă rugăciuni pentru mine. Măinile au fost puse peste mine și s-au înălțat rugăciuni ca să pot să primesc botezul Duhului Sfânt. Am continuat să mă rog și să postesc, cu nădejde și multă mângâiere. Într-o seară, într-o renunțare completă la eul meu, mi-a fost descoperit că aceeași putere și aceleași persecuții, care au fost la început, urmau să se repete acum pentru desăvârșirea Bisericii. Aveam să aleg așa ceva? Inima mea striga cu putere, da Doamne, cu zâmbetul Tău. Sufletul mi-a fost inundat cu iubire divină, iar eu am început să vorbesc ca și cum aș fi cântat o cântare nouă.

A fost cu totul diferit de felul în care sora Mead a primit botezul. În momentul acela eram conștient așa cum sunt acum, dar inima mea era plină de laude și mulțumire. Părea că acum aveam o concepție a puternicei eficiențe a sângelui lui Cristos și a Duhului Său omniprezent, ca niciodată înainte.

Mulți întreabă: „Credeti că aceste limbi vor fi folosite într-un câmp străin de misiune?” În privința mea eu nu pot să spun. Dar iată ce știu, și-anume că Dumnezeul meu este în stare. Cincizecimea sau botezul dragostei divine, care îl va învrednici pe un misionar să le zică săracilor africani, așa cum a zis Duhul Sfânt, prin intermediul lui Petru și Ioan, ologului de la poarta Templului: „Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, scoală-te și umblă!” va marca o măreață epocă în istoria misiunii creștine. Eu cred că Dumnezeu este pe cale să repete multe dintre minunile și semnele făcute de-a lungul istoriei timpurii a bisericii.

S.J. Mead

Botezul sorei Mead.

Cu doi ani în urmă noi am plecat în Africa, Duhul Sfânt a început să ne vorbească într-un mod deosebit. Noi am simțit lipsa de putere și dragoste pentru Învățătorul nostru în slujirea noastră, și am început să căutăm acea putere de la El. Nu aveam o lumină clară despre botez în viața noastră sfințită de peste douăzeci de ani. Și lăudat să fie Dumnezeu, am avut parte de una dintre cele mai minunate experiențe atunci când am fost mântuiți, iar păcatele noastre au fost iertate. Și după aceea, după ce am fost sfințiți, bucuria cerească a umplut sufletele noastre, iar noi am primit minunata ungere „care rămâne în voi.” Totuși, am simțit lipsa de putere în viețile noastre și aceasta a fost ceea ce noi căutam cu sinceritate, așteptând ca Dumnezeu să vină în micuța noastră casă de misiune din Africa. În vremea aceea s-a întâmplat că Apocalipsa a fost atât de minunat deschisă sufletelor noastre, lucru pentru care nu vom înceta niciodată să-L lăudăm pe Dumnezeu.

Chiar înainte să ne întoarcem în America, credem că a fost Duhul lui Dumnezeu care ne-a spus foarte clar: „Los Angeles, California, este sfârșitul călătoriei noastre.” Lucrul acesta ne-a părut ciudat la vremea aceea, pentru că noi nu aveam prieteni în Los Angeles, dar înțelegem acum că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ne-a adus pe noi în Los Angeles ca să primim Cincizecimea noastră.

Credința noastră a fost într-adevăr încercată după ce am ajuns în acest oraș. După trei zile, eu am suferit de pneumonie la ambii plămâni și timp de patru zile nu am fost conștientă. Dar, slăvit să fie Dumnezeu care m-a

ridicat ca răspuns la rugăciunea credinței și nu am să încetez a-L lăuda, fiindcă m-a păstrat de o parte pentru această minunată zi a Cincizecimii mele. În timp ce ne aflam în casa noastră din Los Angeles, Duhul Sfânt avea să se reverse uneori în chip minunat peste închinarea noastră de dimineață, iar după aceea dușmanul avea să ne lovească cu durere, știind că timpul lui este scurt.

Cam tot pe atunci, noi am întâlnit-o pe o soră în Cristos, care ne-a spus despre adunările din Strada Azusa, și că unii vorbeau în limbi, așa că ne-am dus de îndată să vedem dacă acele lucruri erau adevărate. Noi am simțit puterea lui Dumnezeu imediat ce am intrat în adunare. După două sau trei zile, lansându-se invitația pentru cei care doreau să caute botezul Duhului Sfânt, eu am mers în față la micul și umilul altar de rugăciune. În timp ce mă îndreptam spre altar, dușmanul mi-a șoptit: „Cum, tu care ești misionară de douăzeci de ani în Africa, mergi acum în față la altar?” Eu am răspuns: „Da! Merg în față pentru că vreau tot ceea ce Dumnezeu are pentru mine și atunci și acolo am câștigat o adevărată biruință în sufletul meu.” După aceea, fratele Seymour, sora Crawford și o altă soră și-au pus mâinile peste mine ca să pot să primesc Duhul Sfânt. În timp ce ei se rugau, am simțit puterea trecând prin tot trupul meu, dar nu am primit atunci botezul.

L-am așteptat pe Dumnezeu în fiecare zi în casa noastră timp de trei săptămâni, cercetând Scripturile, mărturisindu-ne greșelile și aducând totul sub sângele Domnului, uneori chiar am și uitat să mâncăm. În acest timp, frecventând adunările în una dintre zile, limbile au devenit o piatră de poticnire pentru mine, și o stâncă de cădere și imediat am pășit în întuneric, care a fost într-atât de mare, încât soțul meu a strigat către Domnul pentru mine și mi-am revenit, fiind dornică să încredințez ceea ce nu am înțeles Domnului. Apoi, dușmanul a încercat să mă descurajeze, spunându-mi că botezul acesta nu era pentru mine. M-am întors în camera mea fiind atât de descurajată, când Duhul mi s-a adresat clar, ca o voce: „Cum ai primit mântuirea? Cum ai primit sfințirea?” Eu am răspuns: „Doamne, prin credință.” După aceea, El a spus: „Primește-Mă.” M-a ridicat și m-am simțit foarte fericită, lăudându-L pe Domnul. Aceasta s-a întâmplat vineri seara și după aceea ne-am dus în camera noastră din față și am spus că vom avea o adunare pentru a căuta Duhul, așa după cum s-a procedat la fratele Seymour. Așa că am cântat, am împărtășit mărturii, iar după aceea ne-am dus pe genunchi în rugăciune. Făcând la fel din nou și din nou, noi am primit Duhul Sfânt în simplitatea noastră. El s-a pogorât, iar noi nu am putut să ne retragem decât târziu. Apoi, L-am rugat pe Duhul Sfânt să continue lucrarea Lui în noi până când am adormit.

Sâmbătă dimineața la micul dejun am spus că ceva pare să-mi împiedice libertatea mea desăvârșită, iar soțul meu a spus: „S-ar putea să fie ceva în legătură cu micuța ta vecină. Tu știi că ea nu a primit Evanghelia și că a încetat să vină să te mai vadă, iar tu ai încetat să mai mergi să o vezi. Tu ai mai multă lumină decât ea, și poate că de aceea ai procedat greșit.” Credinciosul Duh Sfânt m-a cercetat și am zis, începând să strig asemenea unui copil, „O, Doamne, înțeleg!” – și am căzut pe genunchi. Imediat ce am făcut așa, am strigat: „Totul să fie sub sângele lui Isus,” Duhul Sfânt s-a pogorât peste mine cu multă dulceață și putere. De abia atunci am avut o descoperire minunată a sângelui lui Cristos, sânge care m-a făcut curată și nevinovată precum un copil, iar Isus a devenit real pentru mine.

Am fost sub putere începând dimineața devreme și până în jurul orei cinci după-masă, profețind din Scriptură, iar după aceea am început să vorbesc în limbi, după cum îmi dădea Duhul. Am vorbit în limbi aproape toată după-masa, timp în care am avut câteva descoperiri dulci privind scumpul sânge al lui Cristos, despre care cred că nu-mi vor fi luate niciodată, dar care, prin Duhul, pot să fie folosite pentru a-L slăvi pe Mântuitorul meu.

De atunci mi s-a arătat că ceea ce am vorbit este un dialect african și că era despre sângele lui Cristos.

Și acum continui să-L cunosc pe Domnul mult mai deplin și continui să fiu în stare să înțeleg, împreună cu toți sfinții, care este lărgimea și lungimea, adâncimea și înălțimea; și ajung să cunosc dragostea lui Cristos, care întrece cunoștința; și ca să pot să am duhul de înțelepciune și descoperire în cunoașterea Lui.

Dacă orice suflet sfințit caută Cincizecimea, modalitatea este atât de simplă. Crede și primește, fiindcă este voia Lui să umple scumpul tău suflet.

Ardell K. Mead.

DUHUL SFÂNT DIN CER.

Fratele Burke din Anaheim, care a primit Duhul Sfânt, zice: „L-am rugat pe Domnul să-mi cerceteze inima, să mă smerească, iar mie mi s-a părut că am devenit din ce în ce mai mic, până când am simțit că nu sunt mai mare decât o lăcustă. L-am rugat pe Domnul să mă îmbrace cu Duhul Sfânt, iar aceasta a fost ca turnatul apei pe creștetul capului meu, trecând prin tot trupul până la degetele de la picioare, iar inima mea părea a fi de zece ori mai mare. Apoi, ceva s-a repezit prin mine, parcă aș fi fost un robinet. Era Duhul Sfânt, iar următorul lucru pe care l-am știut a fost că ceva a început să pună stăpânire pe maxilarele mele și pe limba mea. Și i-am zis

Domnului că, fie că voi vorbi vreodată în limbi, fie că nu voi vorbi în limbi, am dorit botezul cu Duhul Sfânt așa cum s-a întâmplat în ziua Cincizecimii. M-am dus acasă, dar parcă o fanfară de mii de instrumente era în mine. În dimineața următoare sufletul meu cânta 'Puterea, puterea, puterea de la Cincizecime și astăzi e la fel.' Eu cântam în grădină, iar soția mea cânta în bucătărie. Nici acum cântatul nu s-a oprit. După aceea, cântarea s-a schimbat fiind 'Mângâietorul a venit, Duhul Cel Sfânt din Cer' Eram atât de înfometat după Duhul Sfânt. Se spuneau lucruri groaznice acolo unde trăiam, dar eram înfometat și însetat și nu puteam să stau departe. Dacă ești înfometat, vino și satură-te."

ZIARE PENTRU DISTRIBUIRE.

Un frate ne scrie următoarele: „Doresc ca în numărul viitor să precizați cât costă taxele poștale pentru o sută de exemplare tipărite și expediate. Vreau să primesc câte o legătură din fiecare număr.”

Acesta este ziarul Domnului, este publicat gratis, iar noi suntem bucuroși de prietenii interesați să le distribuie sufletelor înfometate. Costul e de aproximativ un dolar pentru a publica și expedia o sută de exemplare. Noi nu am solicitat niciodată o colectă pentru ziar, dar Domnul atinge inimile pentru a dona. Domnul ne-a făcut cunoscut să publicăm un ziar penticostal pe direcții penticostale. Noi Îi dăm cinste pentru asigurarea mijloacelor, iar El se îngrijește. Nu avem registre de evidență, evidențele sunt păstrate de Domnul. Noi nu publicăm numele donatorilor, dar Domnul știe cine sunt aceștia. Domnul zice că cei care dăruiesc în secret, vor fi răsplătiți de El pe față.

Prima noastră ediție a avut 5.000 de exemplare. Exemplarele acestea au fost atât de râvnite și ne-au adus atâtea solicitări din partea sufletelor înfometate, încât la următorul număr am tipărit 10.000 de exemplare. Acest număr a fost atât de râvnit, la fel ca și primul, așa că ne-am gândit că vom publica 20.000 de exemplare din prezentul număr, mijloacele pentru acest scop fiind asigurate. Numerele viitoare vor depinde de modul în care Domnul asigură mijloacele. Vom considera ca fiind o cinste deosebită dacă Dumnezeu ne va asigura cu suficiente mijloace ca să putem să expediem câte 50.000 de exemplare din fiecare număr. Această Evanghelie trebuie să fie răspândită, pentru că timpul este scurt înainte de apariția Domnului și Mântuitorului nostru în văzduh cu cetele de îngerii. Din moment ce lucrătorii nu pot să meargă destul de repede pe ogor, Domnul folosește acest ziar.

O soră din Pasadena, care ducea o viață sfântă înaintea lui Dumnezeu și care a dorit sincer să aibă tot ceea ce Dumnezeu avea pentru ea, s-a ridicat într-o adunare penticostală și a spus: „Eu nu cer vorbire în limbi, dar vreau să-L iubesc pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul și pe aproapele meu ca pe mine însumi,” pe loc ea începu să vorbească în limbi.

ASPECTE LEGATE DE BANI.

Au fost și încă sunt învățători care le-au spus tuturor oamenilor să vândă tot ceea ce au, și mulți dintre ei au dat buzna în fanaticism. Noi lăsam ca Duhul să conducă oamenii și să le spună ceea ce se cuvine ca ei să dăruiască. Când oamenii sunt plini de Duhul, resursele lor financiare sunt convertite și Dumnezeu face din ei ispravnici și dacă El zice: „Vinde!” atunci ei așa vor face. Însă, uneori, ei au familii. Dumnezeu nu zice să îți părăsești familia. El zice că, dacă nu te îngrijești de cei din casa ta, ești mai rău decât un necredincios. Unii nu sunt chemați să meargă și să îi învețe pe alții. Aflăm că sunt unii care nu au nici înțelepciune, nici credință, iar diavolul îi face să disprețuiască lucrarea. Din pricina învățaturii false, copiii au fost lăsați pe jumătate dezbrăcați, femeile și-au părăsit bărbații, bărbații și-au lăsat soțiile să spele și să dea cu peria, iar Biblia zice că aceasta e mai rău decât necredința. Atunci, respectivii s-au împrumutat și nu au putut să-și plătească împrumutul. Astfel de persoane se cuvine să meargă și să muncească. Biblia zice: „Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.”

El i-a trimis pe cei care au fost chemați să predice Evanghelia, „Nu vă îngrijorați, dar, zicând: "Ce vom mânca?" sau: "Ce vom bea?" sau: "Cu ce ne vom îmbrăca?" " Mergeți pe genunchi și rugați-vă. Aduceți lipsurile voastre înaintea lui Dumnezeu și El vă va trimite.

Dumnezeu nu se așteaptă ca toți să vândă tot ceea ce au, pentru că El zice în 1 Corinteni 16:1 „Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rânduit bisericilor Galatiei. În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună de o parte acasă ce va putea, după câștigul lui.” Aceasta înseamnă să nu

aveți proprietăți imense și bani cu grămada în timp ce frații și surorile voastre sunt în suferință. El spune să nu risipești pentru că în curând toți banii vor fi aruncați la șobolani și la lilioci (Isaia 2:20). Așa că este mai bine să se răspândească Evanghelia și să aduni nestemate în cununa ta, decât să împiedici răspândirea Evangheliei. Cât despre noi, să mergem și să vă spunem vouă să o faceți, să alegeți pe cineva care are bani și să le citiți Cuvântul, ar însemna să nu fie Duhul Domnului. Duhul vă va învăța ce să faceți. El vă determină să o faceți. Când Duhul vă trezește în miez de noapte și vă spune ce să faceți, nu veți putea să dormiți până când nu vă supuneți Lui. Duhul Sfânt zice că fiecare va fi învățat de Dumnezeu, de la cel mai mic până la cel mai mare (Ieremia 31:34). Dumnezeu vrea ca cel care dăruiește să dea de bunăvoie.

Anania a vrut să aibă reputația că și el a vândut la fel ca alții, numai că a plănuț să dea doar o parte și să spună că a vândut și el pentru Domnul. Dar Duhul Sfânt i-a spus lui Petru că Anania a rostit o minciună. Petru i-a zis că ogorul era al lui, adică al lui Anania. Domnul ți-a îngăduit să fii ispravnic peste ogor. Proprietatea era a lui, iar păcatul a constat în a-L minți pe Duhul Sfânt. E bine să deții proprietăți, dar dacă Domnul zice să iei 200, 500 sau 1.000 de dolari și să-i distribuie aici și acolo, atunci fă așa.

Trebuie să știm care este chemarea noastră. Când suntem botezați în Duhul Sfânt, atunci putem să lucrăm. Unii cred că ei trebuie să predice. Ei bine, noi predicăm mărturisind. Unii cred că trebuie să meargă pentru că au limbile, dar ei sunt buni pentru Los Angeles sau pentru oricare altă parte. Domnul te va călăuzi plin susurul blând al Cuvântului Său. – W.J. Seymour.

DOMNUL A CĂLĂUZIT-O.

Sora Malone s-a dus la Redlands ca lucrător din Los Angeles. Într-o adunare de acolo a venit o doamnă în vârstă de optzeci și șase de ani. Ea nu a primit învățătură despre Cincizecime de la oameni, dar s-a ridicat și a mărturisit cum cu ani în urmă și-a luat singură Biblia și a zis: „Doamne, călăuzește-mă!” Iar Domnul i-a dat botezul Duhului Sfânt și darul vorbirii în limbi. Sora Malone a întreat: „Poți să vorbești în limbi?” Și imediat, ea a început să vorbească în limbi, după cum îi dădea Duhul să vorbească și să tălmăcească. Acesta nu este un lucru nou. A început în ziua Cincizecimii, dar a fost tănuit secole de-a rândul, cu mici excepții pe ici pe colo în măsura în care niște suflete smerite au fost învățate de Dumnezeu și au primit Cuvântul Lui fără vreo îndoială.

CALEA CREDINȚEI.

În timp ce sora Crawford se ruga pentru bani ca să trimită lucrători în Oakland, Domnul i-a dat o vedenie cu trei bancnote pe care avea să le primească și a primit trei bancnote a câte cinci dolari. Apoi, când s-a rugat pentru călătoria ei la Salem, Oregon, ea a văzut trei monede de aur și fiind îndeajuns de sigură ea a primit monedele de aur. Calea pentecostală constă în a face cunoscute lui Dumnezeu și numai lui Dumnezeu cererile, și cu adevărat este o cale sigură după cum noi am testat-o și dovedit-o. Este o cale care Îl cinstește pe Dumnezeu, este calea Bibliei, este singura cale sigură de a merge, adică de a umbla cu Domnul în lumina Cuvântului Său.

REDACTORII PRIMESC CINCIZECIMEA.

Păstorul T.G. Attebury, care este slujitor la Biserica Poporului, la intersecția dintre Strada Șase și Strada Mateo din Los Angeles, care de mulți ani e editor al publicației *The Evangelist* (Evangelistul), și-a primit Cincizecimea. Soția lui și un anumit număr din adunarea lui au primit de asemenea Duhul Sfânt, iar biserica este un centru al focului. El zice: „Poate că nici o mișcare religioasă din istoria coastei de vest nu s-a dovedit a fi de interes mai mare pentru lumea creștină decât mișcarea care a început și a continuat în Misiunea Strada Azusa a acestui oraș sub conducerea păstorului W.J. Seymour. Manifestările speciale ale Duhului în adunările conduse acolo au interesat profund lucrătorii creștini ale tuturor confesiunilor, astfel că mari mulțimi s-au îngămădit în clădirea fiecare serviciu ca să audă și să vadă lucrurile care se petrec. Conducătorii acestei mișcări predau învățătura potrivit căreia toate darurile Duhului, așa cum sunt enumerate de apostolul Pavel în capitolul al doisprezecelea a primei sale epistole către biserica din Corint, sunt astăzi pentru biserică; că aceste daruri sunt în Duhul Sfânt și că atunci când Duhul va veni să locuiască în plinătatea Sa în inima omului, El aduce toate aceste daruri cu El. Ei susțin că numai lipsa credinței va împiedica Duhul să manifeste toate aceste daruri prin fiecare viață care este pe deplin predată voii lui Dumnezeu.”

„O altă învățătură specifică a acestei mișcări este că dovada scripturală că cineva a fost botezat în Duhul Sfânt este darul vorbirii în limbi, așa cum biserica din Ierusalim a primit acest dar în Ziua Cincizecimii. Acest mare număr de oameni din misiunea aceasta și de asemenea din alte misiuni și biserici din acest oraș, precum și din împrejurimi, au primit darul vorbirii în limbi care nu poate să fie pus la îndoială.“

FRATELE RYAN ÎȘI PRIMEȘTE CINCIZECIMEA.

Păstorul M.L. Ryan, care este evanghelist și redactor al publicației *Light* (Lumina), din Salem, Oregon, auzind vestea bună venită din Los Angeles, a venit pe neașteptate în biroul redacțional de pe Strada Azusa. După câteva cuvinte de salut, el s-a dus în camera de adunare de la etaj și în decurs de două ore de la sosirea lui, a fost botezat în Duhul Sfânt, a vorbit și a cântat în puterea Duhului. El s-a întors în Salem și un grup de lucrători, plini de Duhul Sfânt, s-au dus și ei în Salem ca să ajute o adunare pentecostală de acolo. Fratele Ryan zice: „Puțin m-am gândit că Dumnezeu avea o așa experiență bogată pentru o persoană atât de nevrednică precum sunt eu. Când am ajuns în Los Angeles, m-am hotărât în mintea mea că trebuie să cer Botezul Pentecostal cel puțin o săptămână înainte de a-l primi. Spre surprinderea și bucuria mea, care nu pot să fie exprimate prin cuvinte, puterea s-a pogorât peste mine dintr-odată. Duhul Sfânt s-a rugat și a vorbit prin intermediul meu în limbi. Unul dintre binecuvântatele privilegii care mi-a fost dat a fost un loc în acel cor ceresc și cântările care sfidează întreaga puterea umană de a imita. Aleluia pentru darul Său de nedescris.“

MĂRTURIA VINDECĂRII.

În urmă cu treisprezece ani, am fost adus în lumina vindecării divine prin Cuvântul lui Dumnezeu. Nu am auzit niciodată vreo învățătură de la oameni. Însă, am fost multă vreme deosebit de mult afectată în trup. Am mers la doctori și am luat medicamente până când m-am descurajat și am continuat să mă simt rău până când m-am hotărât să renunț la orice remediu și să-L iau pe Domnul ca vindecător al meu.

Față de această stare de lucruri, ai mei nu ar fi fost de acord. Toți credeau că-mi pierd mințile. Într-o dimineață, prin intermediul unei sore medicale, mi s-a pus cloroform și am fost dusă de acasă la spital unde mi-au făcut o operație. După ce medicii au făcut incizia și au constatat că motivul necazului era mai profund decât au anticipat ei, și-au pierdut curajul și au spus că era imposibil să îmi revin. Viața mea era doar o chestiune de câteva ore. Soțul meu era plecat departe în lucrul Domnului la vremea aceea, iar ai mei s-au alarmat când și-au dat seama ce au făcut și au hotărât să mă ducă înapoi acasă și să mor acolo. Dar, lăudat să fie Dumnezeu, pentru că El a avut pregătit un alt plan pentru mine.

Nu mi-am căpătat cunoștința decât după multe ore. Am deschis ochii, eram în camera mea și am auzit cum toți se rugau în jurul patului meu. Apoi mi-am dat seama de situația mea groaznică și în cea mai chinuitoare agonie, mi-am ridicat ochii spre cer și am văzut o lumină care se pogora peste mine. Într-un moment, am auzit vocea lui Isus zicându-mi să cred în El, că El este vindecătorul meu. Eu am spus: „Da, Doamne, mă încred în Tine și voi continua să mă încred în Tine, pentru că Tu m-ai vindecat și înainte și mă vindeci și acum.“ După aceea, a fost o minunată bucurie care mi-a pătruns ființa, iar eu am simțit Duhul și puterea de vindecare a lui Cristos trecând prin întreaga mea ființă, laudă Domnului. În decurs de trei zile m-am ridicat din pat și mă plimbam prin cameră, iar în mai puțin de o săptămână am fost în stare să merg pe jos mai mult de un kilometru. Din acel moment, nu m-am îndoit niciodată de puterea de vindecare a lui Isus. De atunci, de mai bine de treisprezece ani, sunt în lucrul Domnului.

Doresc să relatez un alt caz al puterii Lui de vindecare. În timp ce mă aflam în Oakland, California, în timpul lunii august, a anului trecut, printr-un accident, Dumnezeu a îngăduit ca vechiul necaz să revină, iar din seara zilei de sâmbătă și până marți la amiază am suferit intens. La amiază, noi țineam întotdeauna clasa lucrătorilor acolo, iar în timpul adunării sfinților, am avut parte de un minunat duh de rugăciune și eu am încercat să spun: „Isus este aici.“ Am descoperit că nu puteam să vorbesc, dar Isus era prezent în sufletul meu. Duhul de rugăciune a continuat să fie peste mine până în jurul orei două și jumătate. Când Domnul mi-a îngăduit să ridic ochii, am avut o vedenie a unor frumoși nori care se rostogoleau. Isus stătea în mijlocul lor, iar tocmai atunci eu mi-am dat seama că Isus era acolo ca să mă vindece. Sora Crawford și sora Junk, care erau cu mine, L-au văzut și ele pe Isus, iar Dumnezeu le-a descoperit că Isus venise ca să mă vindece. Am simțit lucrarea de vindecare a lui Isus. Mulți dintre cei dragi ai voștri au văzut cum zidarul își ridică mistria cu mortart aruncând-o pe peretele pe care îl zidea, tocmai așa îmi părea că Marele Medic rezidea templul trupului meu. O, Aleluia! Laud Numele Lui. O, eu știu că El e singurul medic în stare să vindece toate bolile noastre. Toată după-masa și seara acelei zile, nu avea importanță în ce direcție mă întorceam, chipul Mântuitorului meu era suspendat în fața mea, iar eu doresc să privesc mereu zâmbetul Feței Lui, întocmai așa cum L-am văzut în ziua aceea. Vindecarea mea a fost într-o clipă, iar astăzi mă bucur având un trup desăvârșit – Doamna May Evans.

SUB SÂNGELE LUI ISUS.

Nu putem să avem viață în sufletele noastre, numai dacă trăim sub sângele lui Isus. Trăim în Cuvânt și atunci sângele curge. Sângele este viața. Dacă rămânem în Isus, avem viața care curge prin noi. Cât de vegheatori trebuie să fim, să ne hrănim în Cuvânt și să ne păstrăm sub sângele lui Isus, altfel vom deveni arame sunătoare și chimvale zângănitore. S-ar putea să avem darurile pentru o vreme dar nu viața.

Fratele J.C. Mackey din San Diego, California, spune: „Am auzit de adunările din Los Angeles și acest fapt m-a pus pe foc. Duhul mi-a spus: ‘Du-te!’ Eu am spus: ‘Mă voi duce!’ Mi-am cumpărat bilet și am venit și astăzi sunt mântuit, sfințit, botezat în Duhul Sfânt și am mărturia.”

Pagina 4

CREȘTINĂ APOSTOLICĂ

VEDENII DESPRE IAD.

O soră care a fost botezată în Duhul Sfânt a fost la o biserică unde evangelistul a denunțat lucrările harului, botezul Duhului Sfânt și darul vorbirii în limbi. Ea spune că în seara aceea Domnul i-a arătat o vedenie a unui iad deschis, chiar la spatele amvonului, cu flăcările groaznice și nefirești țâșnind în sus, iar oamenii stăteau în jurul altarului cu picioarele atârând în deschizătura iadului, inconștienți de starea lor.

Fratele Thomas Junk, în timp ce era în Oakland, a avut o vedenie a iadului. Se făcea că el își părăsise trupul și a fost dus pe vârful muntelui Knob Hill, în mijlocul ruinelor orașului San Francisco. Mântuitorul i-a poruncit: „Fiu al omului, vorbește!” Și imediat ce a vorbit, pământul de sub picioarele sale s-a crăpat și s-a depărtat de el, făcând cunoscut un râu de foc, asemenea fierului topit, cu demoni, bărbați și femei aflați în flăcări. El zice că a venit spre el un fum groaznic de sulf arzând și a auzit țipetele celor blestemați, care aveau inimile sfâșiate. De jur împrejurul marginilor imensei deschideri umblau oamenii inconștienți de groapa deschisă și un continuu șuvoi de oameni cădeau în iazul de foc. Fratele i-a privit împrăștiindu-se în foc și a auzit râsul demonilor când fiecare dintre oameni pătrundeau în foc.

În timp ce privea toate acestea, el a văzut o femeie pe care o ștuse de ceva timp un propovăduitor al sfințeniei și pe cineva care avusese o contribuție proeminentă în mărturie și rugăciune, toți alergând către deschizătură, privind prea sus pentru a putea să o vadă. Femeia a dat năvală direct în flăcări și atunci un strigăt s-a auzit venind din partea demonilor, cu astfel de răgete de râs cum fratele nu mai auzise niciodată înainte.

Fratele Junk a fost necredincios și de când s-a convertit nu putea să creadă ce spunea Scriptura despre iad, ca urmare preda învățătura potrivit căreia suferințele celor pierduți aveau să fie remușcarea și înfrustrarea spirituală, dar nu focul. Privind la această scenă, Isus Cristos i-a poruncit să predice un foc al iadului, așa după cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, iar fratele a promis că așa va face.

În următorul sabbat acea profesoară a sfințeniei era prezentă în adunare ca opozant, insistând că era umplută cu Duhul Sfânt, dar insista că această lucrare era lucrarea duhurilor înșelătoare și rezultatul învățăturilor diavolilor.

Incidentele de mai sus au fost culese din Casa lui Dumnezeu și mulți își vor aminti de fratele Junk, care a fost cu noi în Los Angeles.

EXPERIENȚĂ PENTICOSTALĂ.

Sora Lucy M. Leatherman ne scrie de la adresa 231 Second Avenue din New York, despre lucrarea ei de acolo mărturisind despre Cincizecime. Nu avem spațiu pentru o întreagă consemnare, dar mărturia ei va fi de un real interes pentru toți.

„În timp ce căutam botezul Duhului Sfânt în Los Angeles, după ce sora Ferrell și-a pus mâinile peste mine, L-am lăudat și L-am lăudat pe Dumnezeu și L-am văzut pe Mântuitorul meu în ceruri. În timp ce-L lăudam am ajuns mai aproape și mai aproape și eram atât de mică. În curând am trecut prin rana din coasta Lui, iar El nu doar că era în mine, dar eu eram în El, iar acolo am aflat liniștea care întrece orice înțelegere și El mi-a spus că sunt în sânul Tatălui. El a zis că eram înveșmântată și că mă aflu în locul tainic al Celui Preaînalt. Dar eu i-am zis Tatălui că vreau darul Duhului Sfânt, apoi cerurile s-au deschis, iar eu am fost umbră și o astfel de putere a venit peste mine și a trecut prin mine. El a zis: *Laudă-Mă* și când L-am lăudat, îngerii au venit ca să-mi slujească. Eram supusă în mâinile Lui și prin ochiul credinței am văzut mâini de înger lucrând la corzile mele vocale și am înțeles că mi s-au slăbit. Atunci am început să-L laud într-o limbă necunoscută.“

„În câteva zile, în timp ce eram în drumul meu spre biserică, am întâlnit o doamnă cu doi copilași. Ea le vorbea copilașilor într-o limbă care suna întocmai ca și cuvintele pe care Dumnezeu mi le dăduse mie. I-am rostit o propoziție și ea a spus: 'Ceea ce tu spui înseamnă că Dumnezeu ți s-a dăruit pe El însuși ție.' Doamna era din Beirut, Siria și vorbește limba arabă. În urmă cu opt ani, într-o școală misionară a lui A.B. Simpson din Nyack, orașul New York, am auzit strigătul macedonean de a merge la Ierusalim, dar Ierusalimul este al arabilor. Mi s-a spus că acolo sunt mai mulți arabi decât evrei și Dumnezeu îmi vorbește și mă întrebă dacă aș dori să merg cu El în sălbaticul deșert arab. Oriunde m-aș duce împreună cu Isus cu bucurie.“

„Oriunde pe uscat sau mare. Cu Isus cerul e acolo.“

„Rugați-vă ca Dumnezeu să trimită o trezire spirituală în acest oraș și rugați-vă pentru Arabia.“

SEMNELE ÎI URMEAZĂ.

Semnele urmează în Los Angeles. Ochii orbilor au fost deschiși, șchiopii umblă și cei care din greșeală au băut otravă au fost vindecați. Cineva care a fost otrăvit a fost vindecat într-o clipă. Dracii sunt scoși afară, iar mulți oameni vorbesc în limbi noi. Toate semnele din Marcu 16:16-18 au urmat cu excepția învierii din morți, dar noi credem că Dumnezeu va avea pe cineva care să primească această putere. Noi vrem toate semnele care pot să facă dovada că Dumnezeu este adevărat. Rezultatul va fi mântuirea multor suflete.

UN ALT ZIAR GRATUIT.

Păstorul M.L. Ryan din Salem, Oregon, care și-a primit Cincizecimea în Los Angeles, și-a trecut ziarul „*Light*“ (Lumina), pe abonamente gratuite și ziarul este plin de știri pentecostale și de adevăr. Dacă doriți să păstrați legătura cu lucrarea care se desfășoară în partea de nord, trimiteți o solicitare. Adresa: „*Light*“ Salem, Oregon. Abonamentul era 50 de cenți pe an, și cu toate că acum este gratis, noi sugerăm celor care pot să trimită și un dar de bunăvoie pentru lucrarea de acolo, pentru că păstorul depinde întru totul doar de Dumnezeu și e nevoie de ajutor pentru propășirea lucrării. Fratele Ryan este un adevărat om al lui Dumnezeu și plin cu Duhul Sfânt.

ÎN ÎNCHISOARE DE DRAGUL LUI ISUS.

Când am călătorit pentru prima dată din Los Angeles la Whittier, imediat ce am urcat în mașină, puterea lui Dumnezeu a venit peste mine și pe toată durata cât m-am aflat acolo, dar și pe durata procesului în sala de judecată am simțit puterea lui Dumnezeu. Cu greu puteam să mai stau pe scaun în sala de judecată. Știam că totul era în ordinea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a rânduit ca să fiu arestat și dus la închisoare. Domnul m-a folosit în chip minunat. Niciodată nu am avut o așa putere peste mine ca și când am fost în închisoarea aceea.

Imediat ce aveam să intrăm în celule, după masa de seară, după o zi de muncă la lopată cu detașamentul de deținuți legați cu lanțuri, mi-am luat Biblia și i-am chemat pe oameni în sala mare, iar Domnul mi-a dăruit limba lor, limba mexicană. Eu nu am știut limba aceea, până când nu am ajuns la închisoare. Vorbind cu ei, lacrimile aveau să le brăzdeze fețele. Nu era unul care să nu fi plâns cu amar. Apoi, când m-am dus la mica mea celulă, după ce am terminat de predicat, doi sau trei oameni au venit la mine și au vorbit cu mine o vreme. Majoritatea erau mexicani. Totuși, doi sau trei puteau să vorbească în limba mea și au putut să traducă pentru ceilalți. Eu nu știu ce am spus când am vorbit în limbi, am aflat doar când mi-au tradus ei. Când le predicam în limbi, le-am citit Isaia 55 în limba mexicană, deși în mâinile mele ținem Biblia mea, dar nu știam nici capitolul, și nici că l-am

citit până când mi-au spus ei. Niciodată nu m-a folosit Domnul atât de mult înainte ca și în închisoare. Simțeam cum val după val de putere venea peste mine. A fost o noapte în care cu greu am putut să dorm mai mult de un ceas sau două. Domnul mi-a dat mesaje ca să le transmit lor. Binecuvântez Numele Lui cel Sfânt.

Oamenii din închisoare m-au întrebat unde era misiunea, iar ei aveau să meargă acolo imediat ce aveau să iasă din închisoare. Erau nerăbdători să vină ziua în care să iasă din închisoare și să meargă la misiune.

Eu și soția mea simțim chemarea lui Dumnezeu de a merge în lucrare imediat ce calea se deschide. Chemarea noastră este mai întâi către vechiul nostru loc unde am locuit, lângă Onawa, Michigan. – Henry McLain.

Sora McLain spune că, atunci când soțul ei a fost în închisoare prezența Domnului a fost mai scumpă decât oricând înainte în viața ei. „Rugându-L să vină în întâmpinarea nevoilor mele, Domnul mi-a apărut așezându-mi un dolar în mână. Toate nevoile mele au fost rezolvate. Acum mergem înainte predicând Evanghelia. Cuvântul continuă să vină la mine, îndemnându-mă, zicând: *Du-te, Du-te!* Noi am lăsat totul pentru Isus. Îi vom lua pe cei trei copilași ai noștri cu noi și pe când vom fi ajunși în Michigan, Dumnezeu deja s-a îngrijit să avem o casă pentru copiii noștri la fiicele noastre. Presupunem că vom predica Cuvântul până la venirea Lui.“

O EXPERIENȚĂ BINECUVÂNTATĂ.

Fratele și sora S.K. Gibson din Kentucky, care sunt în lucrarea Evangheliei de mulți ani, au primit Cincizecimea lor. Fratele Gibson a mărturisit: „Alaltăieri seară, am primit umplerea. De șaiszeci de ani sunt creștin. M-am reînscris, iar binecuvântările lui Dumnezeu și Cuvântul nu au fost niciodată atât de dulci pentru mine ca și acum. Săptămâna trecută în rugăciune, Domnul m-a binecuvântat atât de minunat și a venit în camera mea când eram cu fața la podea și Domnul a zis: *Te voi boteza în Duhul Sfânt, iar trupul tău netrebnic va fi schimbat ca într-un trup de slavă, care să nu mai moară.* A fost o descoperire în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ce bucurie a pătruns în inima mea la auzul acelor cuvinte. Eu cred că Dumnezeu va lucra în acest trup îmbătrânit, care s-a uzat atât de mult timp, și pe care îl va folosi pentru slava Lui.“

MÂNTUIREA BIBLICĂ.

Obiectul și scopul întregii și prețioasei Scripturi este ca o lucrare distinctă să poată să fie împlinită în inimile noastre de către Duhul Sfânt. Planul lui Dumnezeu, de-a lungul veacurilor și prin intermediul tuturor lucrărilor Lui cu copiii oamenilor, este de a sădi propria Sa natură – dragostea, în rasa umană decăzută. O, cât de dulce este a simți fiorii blânzi ai acelei iubiri, trecând prin fiecare mădular al ființei noastre. Aceasta este adevărata mântuire biblică – nu doar o teorie sau o afirmație cu privire la diverse fragmente ale Scripturii.

SFINȚIRE ȘI PUTERE.

Tu L-ai primit pe Isus? Îl vei primi? L-ai primit pe El ca pe Cel care te sfințește? În Ioan 17:15-19, Isus s-a rugat: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul... Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.“ De asemenea, în 1 Tesaloniceni 4:3a scrie: „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră.“ Binecuvântez Numele Lui scump. El zice: „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.“ Laude să fie aduse Dumnezeului nostru. Osana Numelui Său omnipotent!

Dacă suntem sfințiți și avem inimi curate, trai nepătat, vieți sfinte și dragoste desăvârșită în sufletele noastre, o, atunci să primim botezul Duhului Sfânt, făgăduința Tatălui, ca să putem să fim vrednici a fi martorii Lui în Ierusalim, în Iudeea și Samaria și până la marginile pământului. Pentru că Isus ne-a dat această mare poruncă prin puterea învierii Lui, după ce a înviat dintre cei morți: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.“

O, iubitorilor, noi trebuie să predicăm, să dăm învățătură și să practicăm tot ceea ce Isus ne-a încredințat. Dacă nu am primit toată plinătatea binecuvântatului nostru Cristos, atunci să continuăm până când vom fi umpluți de

toată plinătatea lui Dumnezeu. Să continuăm până la nivelul premiului înaltei chemări în Cristos Isus. O, iubitorilor, aceasta înseamnă botezul cu Duhul Sfânt și cu foc al sufletelor noastre. Aici, în sufletele noastre este cerul. O, să îngenunchem înaintea lui Dumnezeu și să ne smerim până când putem să-L auzim vorbind. El vrea să vorbească astăzi cu poporul Lui, așa cum a vorbit în zorii dimineții bisericii. Duhul Sfânt vrea să vorbească oamenilor. Noi Îl lăudăm pe Dumnezeu pentru instrumentele pe care El le-a ridicat ca să ne aducă lumină, dar deasupra tuturor lucrurilor, noi Îl admirăm pe Marele Învățător al învățătorilor, care nu face niciodată nici o greșală, care ne-a iubit până la cutremurul morții când a atârnat pe Calvar de la ceasul al șaselea până în ceasul al nouălea, când peste toată fața pământului a fost întuneric, dovedind unei întregi lumi pierdute, trăind în întunericul ignoranței, că El era Fiul lui Dumnezeu. Necredincioșii au fost constrânși să mărturisească despre El că este Fiul lui Dumnezeu, pentru că au auzit cuvintele Lui de pe cruce: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Marea Lui dorință pe cruce a fost pentru mântuirea sufletelor.

Iubiților, avem noi acea dragoste puternică pentru sufletele celor pierduți? Când suntem persecutați și încercați pentru Cuvântul lui Dumnezeu, putem să zicem în inimile noastre: *Doamne, iartă-i, că ei nu știu ce fac?* Aceasta înseamnă să ai credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna, credință așa cum a avut el când a fost omorât cu pietre. Ștefan a putut să vadă cerul și pe Isus la dreapta lui Dumnezeu. Se pare că Ștefan nu a putut să simtă loviturile pietrelor aruncate asupra sa, atât de mult era el îmbrăcat în Isus. Când Ștefan a adormit în Isus, pe fața lui era un zâmbet ca al unui înger.

VEDENII CU ISUS.

În timp ce fratele G.W. Evans a fost cu noi în Oakland, îndemnându-i pe oameni să vină la Cristos, noi am remarcat că el predica în versuri cu mult zel, îndemn prin care marile binecuvântări ale mântuirii, fericirii și vieții veșnice au fost prezentate tuturor celor care aveau să vină la Cristos și care aveau să fie supuși Lui. După ce a vorbit în felul acesta timp de vreo cinci minute, fratele a căzut cu spatele pe podea și a rămas într-o stare de inconștientă aproximativ zece minute, iar după aceea s-a ridicat.

După adunare, o femeie care a participat la eveniment s-a dus la el și i-a cerut o copie a poeziei pe care el a rostit-o, dar ea a aflat că fratele nu-și amintea de faptul că rostise un anumit număr de versuri.

Mai târziu am vorbit eu cu el despre această experiență, dar el a declarat că nu a învățat pe de rost niciodată astfel de versuri și că nu își amintește de faptul că le-ar fi rostit în adunare.

După aceea, fratele mi-a spus că în timp ce vorbea el, tot rândul din spatele sălii s-a umplut cu fețe ale unor ființe angelice de la podea la tavan și de la un perete la celălalt perete. Literalmente, un țărâm cu fețe frumoase, avându-L pe Isus în centru, iar toate fețele angelice erau îndreptate către El.

Fratele zice că l-a recunoscut pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, de asemenea și pe John Wesley.

În timp ce privea țintă la această oaste cerească, fratele a adresat invitații și îndemnuri tuturor, fără ca el să fie conștient, zicându-le să vină și să primească bogatele binecuvântări oferite. Fratele nu a știut nimic de căderea lui pe spate, dar când i-a revenit cunoștința și-a dat seama că era întins pe podea.

Același lucru s-a întâmplat din nou în adunare, cam peste vreo zece zile, cu singura diferență că fratele nu a recunoscut nici una dintre fețele angelice, cu excepția lui Isus care stătea în centru.

În ambele situații, fratele zice că a fost vorba despre niște valuri de putere spirituală și de slavă care s-au revărsat peste el venind de la Isus.

Eu cred că fiecare dintre cei prezenți în casa aceea au simțit prezența puterii divine, iar altarul de rugăciune s-a aglomerat instantaneu cu persoane care s-au pocăit. – Casa lui Dumnezeu.

UN CATOLIC CARE A PRIMIT CINCIZECIMEA.

Fratele Lee, pe care Dumnezeu l-a mântuit într-un chip atât de minunat din întuneric și dintr-o viață de păcat și pe care l-a botezat în Duhul Sfânt, a mărturisit astfel: „Îl laud pe Dumnezeu pentru acest hambar vechi. Acest hambar este cămăruța mea de mărturisire, chiar aici. Preotul meu a fost Isus Cristos. Îl laud pe Dumnezeu pentru că m-a socotit neprihănit, că m-a sfințit pe deplin și că m-a botezat în Duhul Sfânt. Isus Cristos este

Capul bisericii mele. Isus este Cel care a înfăptuit lucrarea pentru mine. Când vine Duhul Sfânt El vorbește pentru El Însuși și cântă propriile Lui cântări. Prieteni, eu nu m-am dus la facultate ca să învăț limba aceasta. Duhul Sfânt este Cel care vorbește. El poate să vorbească limbile popoarelor. Nu are nici o importanță ce spun judecătorii sau polițiștii, acest irlandez este mântuit prin harul lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu. Un om când primește botezul devine statornic. Botezul îți dă o minte limpede. Mântuirea aceasta mă ține departe de cârciumi, de închisori și de zona cu lumină roșie. Isus Cristos și-a dat viața pentru noi, pentru ca noi să putem să fim mântuiți. Slavă lui Dumnezeu pentru o mântuire care mă păstrează noaptea și ziua. Aceasta este ceea ce înseamnă persecuție. Aleluia!”

PREDICÂND SPANIOLILOR.

Fratele și sora Lopez, care sunt spanioli și sunt umpluți cu Duhul Sfânt, sunt folosiți de Dumnezeu în adunările de stradă și să-i ajute pe mexicani la altarul de rugăciune de pe Strada Azusa. Fratele Brigido Perez este un alt tânăr spaniol care a primit Cincizecimea. Acum, el este în San Diego. Fratele își scrie mărturia lui în limba spaniolă, care, tradusă fiind, spune: „Prin harul Atotputernicului Dumnezeu și prin credința în Isus Cristos, pot să mărturisesc sfințirea și botezul în Duhul Sfânt și focul dragostei din inima mea. Cât de bun a fost El față de mine. În 3 septembrie, pe când mă rugam, am simțit în inima mea cum Cristos, Mântuitorul nostru, a vrut să merg și să mărturisesc în Numele Lui scump în diferite părți ale țării.” Duhul Sfânt strălucește pe fața acestui frate.

CELE ZECE FECIOARE.

Am avut o vedenie a celor zece fecioare în fața mea, cinci înțelepte și cinci neînțelepte. Cele cinci neînțelepte aveau ulei în vasele lor, iar candelile lor ardeau. Cele cinci înțelepte aveau de asemenea candelile aprinse și ulei în vasele lor. Aceasta era ceva mai mult decât doar o inimă curată și totuși de aceeași natură. Uleiul din vasele lor cu candelile lor era botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Cele cinci neînțelepte erau oamenii ai mișcării sfințeniei, dar ei ziceau: „Nu este nimic cu botezul, noi l-am primit când am fost sfințiți și suntem mulțumiți.” Dar Domnul mi-a arătat că cele cinci fecioare neînțelepte, care nu aveau să accepte învățătura și care căutau o rezervă dublă de ulei, aveau să afle că ale lor candelile încep să se stingă, arzând slab. Nu mai este nimic care să întrețină arderea. Acum candelile ard la fel de strălucitor ca întotdeauna. Vine însă vremea când uleiul se va epuiza.

Dați-mi voie să vă atenționez, nu vă opuneți botezului cu Duhul Sfânt și cu foc, pentru că, dacă vă veți opune, atunci candela voastră se va stinge, ci căutați mai degrabă să aveți vasul plin cu ulei.

S-a auzit strigarea: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Atunci, sărmenele acelea ale căror candelile se stingeau au zis: „Nu mai avem ulei destul.” Și pe când s-au dus să cumpere sau să caute botezul cu Duhul Sfânt (că vine vremea când și ele vor începe să caute) Mirele va fi plecat. Iubiților, vreți să fiți de față când vine Isus? Dacă vreți, atunci căutați Duhul Sfânt chiar azi.

CARACTERUL DRAGOSTEI.

Este atât de dulce să avem făgăduința lui Isus și caracterul Lui prelucrat în viețile și inimile noastre prin puterea Sângelui Său și Duhului Sfânt, și să avem aceeași dragoste, aceeași blândețe și smerenie manifestate în viețile noastre, întrucât caracterul lui Isus este dragostea. Isus a fost un om al iubirii. Oamenii se strângeau în jurul Lui ca să audă cuvintele Sale. Femeile își aduceau copiii prin soarele dogorător și stăteau zile în șir ascultând cuvintele lui Isus. Oamenii se urcau în bărci și treceau marea ca să-L vadă pe Isus și să audă scumpele Lui cuvinte. Chiar dacă erau și dintre aceia care L-au urmat pe Isus doar pentru pâini și pentru pești, mulți L-au urmat pentru vindecare. Da, El a fost un om al iubirii. Isus a fost expresia Chipului Tatălui, Dumnezeu în trup.

Iubiților, trebuie să avem acea dragoste curată care se pogoară din cer, dragoste care este gata să sufere o pagubă, dragoste care nu se umflă de mândrie, care nu este ușor provocată, ci care este blândă și smerită. Zi de zi, noi suntem asemenea oilor duse la tăiere. Noi suntem răstigniți față de eul nostru, față de lume, față de fire și de orice altceva, pentru ca să putem să purtăm în trupul nostru moartea Domnului Isus, pentru ca bucuria noastră să fie deplină, după cum El este deplin.

Acum sunt trei misiuni pentecostale în oraș, pe lângă un număr de adunări de rugăciune în case și unde Domnul lucrează cu putere. În Monrovia, Pasadena, Sawtelle, Whittier și în alte puncte de aici, imediat ce lucrările sunt gata să meargă, adunările răsar.

Fratele A.C. Atherton, un evanghelist presbiterian din Greenfield, Iowa, auzind vestea bună din Los Angeles, a călătorit peste 4.800 de kilometri și în prima seară în care era prezent în adunare a fost copleșit de puterea lui Dumnezeu spunând că și pentru un singur serviciu merita să întreprindă călătoria. După aceea, el a primit botezul în Duhul Sfânt și a vorbit în limbi. Apoi, a pornit spre casă plin de o mare bucurie ca să răspândească vestea cea bună.

Unii care au aflat de Cincizecimea din Los Angeles citind acest ziar, au venit în Los Angeles și au primit botezul în Duhul Sfânt, cu dovada din Biblie, cum a fost primit în Ziua de Rusalii. O persoană a primit Duhul Sfânt și darul limbilor când citea primul număr al ziarului. Domnul să continue să binecuvânteze suflete cu aceste mesaje tipărite. Noi ne așteptăm ca Duhul Sfânt să însoțească acest ziar până în inima fiecărui cititor.

Ne sosesc știri din Colorado Springs că sufeltele sunt mântuite, sfințite și botezate în Duhul Sfânt. Unii sunt de asemenea și vindecați. Un anumit număr de persoane vorbesc în limbi. Domnul îi cheamă pe unii să meargă în calitate de misionari, iar un alt număr se așteaptă să meargă în diferite părți ale lumii. Darul cântatului cu vocea și interpretarea la instrumente a fost dat prin Duhul Sfânt. Un copil în vârstă de șase ani are darul vorbirii în limbi, de asemenea și o persoană în vârstă de optzeci de ani. O fată în vârstă de doisprezece ani predică și cântă în limba indiană.

Cuvântul zice: „Cei răi se întorc la Locuința morților, toate neamurile care uită pe Dumnezeu.“ Chicago urmează să stea înaintea judecății. Los Angeles va sta în fața judecății. New York și Indianapolis vor fi aduse la judecată. După Marele Tron Alb, vom vedea cum bărbați și femei, care au batjocorit această sfințenie și acest botez, vor fi aruncați în adâncul iadului aflat în flăcări. Astăzi este ziua mântuirii. Astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inima. O, primiți această mântuire.

Sora Seeley de pe Temple Street (Strada Templului) din Los Angeles, suferea de opt ani de hernie. Sora nu putea să trăiască fără medicamentul ei și devenea subiectul unor reprize de moment de mari dureri. În timpul ultimului atac de criză, ea a hotărât să se încreadă pe deplin în Domnul. A venit în Strada Azusa și a solicitat rugăciune și în timp ce s-au pus mâinile peste ea și rugăciunea era înălțată, fratele Seymour a primit mărturia faptului că sora a fost vindecată, și în același moment sora a simțit un fior de bucurie prin ființa ei și astfel a știut că lucrarea fusese înfăptuită. De atunci, sora nu a mai luat nici un medicament, iar vindecarea ei a fost desăvârșită. Ea, de asemenea, a primit botezul în Duhul Sfânt și este un martor plin de bucurie.
